

TILSKIPUN RÁÐSINS 94/58/EB

frá 22. nóvember 1994

um lágmarkspjálfun sjómanna**RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 84. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í niðurstöðum sínum frá 25. janúar 1993 um öryggi og mengunarvarnir á hafinu í bandalaginu vakti ráðið athygli á mikilvægi mannlegra þáttarins við örugga skipstjórnun.

Í ályktun frá 8. júní 1993 um sameiginlega stefnu um öryggi á hafinu ⁽⁴⁾ setti ráðið fram það markmið að leysa vanhæfar áhafnir frá störfum og lagði sérstaka áherslu á aðgerðir á vettvangi bandalagsins sem miða að því að efla þjálfun og menntun með því að semja almenna staðla um lágmarkspjálfun fyrir skipverja sem gegna lykilhlutverki, meðal annars þann kost að sameiginlegt tungumál sé notað um borð í skipum bandalagsins.

Mismunandi þjálfunarkröfur eru gerðar í aðildarríkjunum vegna útgáfu starfshæfnisskríteina sjómanna. Þessi mismunur á löggjöf aðildarríkjanna á sviði þjálfunar sem fjallað er um í þessari tilskipun veldur því að þjálfunin er ekki jafn einsleit og hún þyrfti að vera með tilliti til öryggis á hafinu.

Tilskipanir ráðsins 89/48/EBE ⁽⁵⁾ og 92/51/EBE ⁽⁶⁾ um almenn kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfspjálfun gilda um starfsgreinar á sjó sem þessi tilskipun fjallar um og stuðla að

því að staðið sé við skuldbindingar sem mælt er fyrir um í sáttmálanum um að ryðja úr vegi hindrunum fyrir frjálsum fólksflutningum og frjálsri þjónustustarfsemi milli aðildarríkjanna.

Gagnkvæm viðurkenning á prófskríteinum og vottorðum sem tilskipanirnar sem fjalla um almennu kerfin kveða á um tryggir ekki ætíð samræmda þjálfun allra sjómanna við störf um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis; þetta á einnig við um skip sem eru í skrá bandalagsins yfir haffær kaupskip (Euros) eftir að ráðið hefur samþykkt hana. Slík samræming er engu að síður afar mikilvæg til að tryggja öryggi á hafinu.

Því er mikilvægt að skilgreina lágmarkspjálfun sjómanna í bandalaginu. Byggja ber aðgerðir á þessu sviði á þjálfunarstöðlum sem þegar hafa hlotið alþjóðlegt samþykki, einkum samþykkt Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar frá 1978 um þjálfun, skríteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin). Öll aðildarríkin eiga aðild að þessari samþykkt.

Við breytinguna sem var gerð á STCW-samþykktinni 22. maí 1991 (ályktun MSC 21 (59)) var starf loftskýtamanns fellt inn í hana til að fullnægja kröfum vegna heimsöryggiskerfis til nota í sjávarháska (Global Maritime Distress and Safety System - GMDSS).

Bæta ber samskipti skipverja um borð í skipum sem sigla í landhelgi bandalagsins til þess að auka öryggi á hafinu og koma í veg fyrir manntjón og mengun sjávar.

Skipverjar farþegaskipa, sem ætlað er að aðstoða farþega ef neyðarástand skapast, skulu hæfir til að eiga samskipti við farþegana. Taka ber í þessu tilliti mið af öllum viðkomandi ákvæðum ályktunar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.770 (18) um lágmarkspjálfunarkröfur fyrir skipverja sem ætlað er að aðstoða farþega ef neyðarástand skapast um borð í farþegaskipum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 319, 12. 12. 1994, bls. 28, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/95 frá 19. maí 1995 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. C 212, 5. 8. 1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. C 34, 2. 2. 1994, bls. 10.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 9. mars 1993 (Stjttíð. EB nr. C 91, 28. 3. 1994, bls. 120), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. september 1994 (OJ nr. C 301, 27. 10. 1994, bls. 41) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. nóvember 1994 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjttíð. EB nr. C 271, 7. 10. 1993, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjttíð. EB nr. L 19, 24. 1. 1989, bls. 16.

⁽⁶⁾ Stjttíð. EB nr. L 209, 24. 7. 1992, bls. 25.

Áhafnir tankskipa sem flytja skaðvænlegan eða mengandi farn skulu í stakk búna til að koma í veg fyrir slys með öruggum hætti og bregðast við neyðarástandi. Mest um vert er að réttum boðleiðum sé komið á milli skipstjóra, yfirmanna og undirmanna sem hæfa þeim kröfum sem um getur í 8. gr.

Ákvæði 3. mgr. 8. gr. eru nauðsynleg þar eð Alþjóðasiglinga-málastofnunin hefur enn ekki samþykkt viðkomandi staðla sem samþykkja ber með breytingu á STCW-samþykktinni frá 1978.

Grípa skal til ráðstafana sem tryggja að hæfni sjómanna með skírteini frá þriðju löndum sé samsvarandi því sem krafist er í STCW-samþykktinni.

Til að ná þessu markmiði ber að skilgreina sameiginlegar viðmiðanir fyrir viðurkenningu erlendra skírteina í bandalaginu. Í þessu skyni ber ráðinu að ákvarða sameiginlegar viðmiðanir í samræmi við skilyrði sáttmálsins.

Koma ber á fót nefnd sem skal aðstoða framkvæmdastjórnina við störf hennar í tengslum við viðurkenningu skírteina sem menntastofnanir eða yfirvöld í þriðju löndum gefa út.

Grípa skal til ráðstafana til að unnt sé að heimila sjómönnum sem starfa um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis, og einnig skipum sem eru í skrá bandalagsins yfir háffær kaupskip (Euros) eftir að ráðið hefur samþykkt hana, og hafa skírteini sem eru ekki útgefin samkvæmt þessari tilskipun að halda starfi sínu til bráðabirgða uns og eftir að sameiginlegar viðmiðanir hafa verið samþykktar.

Aðildarríkin skulu sem hafnaryfirvöld auka öryggi og koma í veg fyrir mengun í landhelgi bandalagsins með því að leggja sérstaka áherslu á eftirlit með skipum sem sigla undir fána þriðja lands sem hefur ekki fullgilt STCW-samþykktina eða þar sem áhöfnin hefur skírteini sem hafa ekki verið viðurkennd samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar og um leið tryggja að skip sem sigla undir fána þriðja lands hljóti ekki hagstæðari meðferð.

Mikilvægt er að kveðið sé á um leiðir til að laga tilskipunina að breytingum á alþjóðasamþykktum og -reglum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Þessi tilskipun gildir um sjómenn, með þeim hætti sem fjallað er um þá í henni, sem starfa um borð í háffærum kaupskipum sem sigla undir fána aðildarríkis, að undanskildum:

- herskipum, hjálparskipum sjóhersins eða öðrum skipum sem aðildarríki á eða rekur og eru einungis nýtt í þjónustu hins opinbera án þess það sé gert í ábataskyni,
- fiskiskipum,
- lystisnekkjum sem eru ekki nýttar í viðskiptum,

- tréskipum með fornu byggingarlagi.

2. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skipstjórar, yfirmenn og undirmenn sem standa vaktir í brú eða vélarrúmi og umsjónarmenn björgunarbáta sem starfa á skipi sem um getur í 1. gr. hafi lágmarksþjálfun í samræmi við kröfur STCW-samþykktarinnar eins og mælt er fyrir um í viðaukanum við þessa tilskipun og skírteini samkvæmt skilgreiningu í 3. gr.

3. gr.

Skírteini skal vera gilt skjal, hvaða nafni sem það kann að nefnast, sem lögbært yfirvald í aðildarríki gefur út eða heimilar að sé gefið út og heimilar handhafa að starfa með þeim hætti sem um getur í fyrrnefndu skjali eða eins og innlendar reglugerðir heimila.

4. gr.

Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „skipstjóri“: einstaklingur sem hefur stjórn skips með höndum;
- b) „yfirmaður“: skipverji, annar en skipstjóri, útnefndur sem slíkur samkvæmt innlendum lögum eða reglugerðum eða, ef ekki er um slíka útnefningu að ræða, samkvæmt viðteknu samkomulagi eða venju;
- c) „stýrimaður“: hæfur yfirmaður á þilfari;
- d) „yfirstýrimaður“: stýrimaður næstur skipstjóra að metorðum sem tekur við stjórn skips ef skipstjóri forfallast;
- e) „vélstjóri“: hæfur yfirmaður í vélarrúmi;
- f) „yfirvélstjóri“: vélstjóri æðstur að metorðum, ábyrgur fyrir aflvélum skipsins;
- g) „annar vélstjóri“: vélstjóri næstur yfirvélstjóra að metorðum sem er ábyrgur fyrir aflvélum skipsins ef yfirvélstjóri forfallast;
- h) „aðstoðarvélstjóri“: einstaklingur í þjálfun fyrir starf vélstjóra, útnefndur sem slíkur samkvæmt innlendum lögum eða reglugerðum;
- i) „loftskeytamaður“: einstaklingur með viðeigandi skírteini sem tengist heimsöryggiskerfinu til nota í sjávarháská (GMDSS) og lögbært yfirvald eða stofnun, sem aðildarríki tilnefni samkvæmt alþjóðareglum um þráðlaus fjarskipti, gefur út eða viðurkennir;
- j) „undirmaður“: annar skipverji en skipstjóri eða yfirmaður;
- k) „umsjónarmaður björgunarbáta“: skipverji með sérstakt prófskírteini í meðferð björgunarfara og björgunarbáta, útgefið sem sérstakt skjal eða hluti af hæfnisskírteini hans;

- l) „haffær kaupskip“: skip önnur en þau sem einungis er siglt á vatnaleiðum eða sjóleiðum í vari eða á svæðum þar sem reglur um siglingar í höfnum gilda;
- m) „skip sem siglir undir fána aðildarríkis“: skip skráð í aðildarríki og sem siglir undir fána þess í samræmi við lög þess; þetta á einnig við um skip sem eru í skrá bandalagsins yfir haffær kaupskip (Euros) eftir að ráðið hefur samþykkt hana. Skip sem þessi skilgreining á ekki við um teljast skip sem sigla undir fána þriðja lands;
- n) „strandsiglingar“: siglingar við strendur aðildarríkis samkvæmt skilgreiningu þess;
- o) „knúningsafl“: afl í kílóvöttum tekið fram í skráningar-skírteini skips eða öðru opinberu skjali;
- p) „ólúflutningaskip“: skip smíðað og notað til að flytja jarðolíu og jarðolíuafurðir í lausu;
- q) „efnaflutningaskip“: skip smíðað og notað til að flytja fljótandi efni í lausu skráð í reglum um smíði og búnað skipa sem flytja hættuleg efni í lausu með þeim hætti sem þær gilda þegar tilskipun þessi er samþykkt;
- r) „gasflutningaskip“: skip smíðað og notað til að flytja fljótandi gas í lausu skráð í reglum um smíði og búnað skipa sem flytja fljótandi gastegundir í lausu með þeim hætti sem þær gilda þegar tilskipun þessi er samþykkt;
- s) „alþjóðareglur um þráðlaus fjarskipti“: endurskoðaðar alþjóðareglur um þráðlaus fjarskipti sem Alþjóðaloftskeytaráðstefnan um stjórnsýslu á sviði farstöðvaþjónustu samþykkir;
- t) „farþegaskip“: haffært kaupskip sem flytur fleiri en 12 farþega;
- u) „fiskiskip“: skip til fisk-, hval-, sel- eða rostungsveiða eða til að afla annars lifandi sjávarfangs;
- v) „STCW-samþykktin: samþykkt Alþjóðasiglingamála-stofnunarinnar frá 1978 um þjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna í þeirri útgáfu sem gildir þegar tilskipun þessi er samþykkt.

5. gr.

Þjálfun sem krafist er samkvæmt 2. gr. skal vera í samræmi við fræðilega þekkingu og hagnýta færni sem krafist er samkvæmt viðauka við þessa tilskipun, einkum með tilliti til notkunar björgunar- og slökkvibúnaðar, og viðurkennd af lögbæru yfirvaldi eða stofnun sem aðildarríki tilnefnir.

6. gr.

- Ef alger nauðsyn krefur er lögbærum yfirvöldum heimilt, telji þau slíkt ekki stofna fólki, eignum eða umhverfi í hættu, að gefa út undanþágu sem heimilar tilgreindum sjómanni að gegna um tiltekinn tíma, sex mánuði eða skemur, starfi um borð í tilgreindu skipi, öðru en starfi loftskeytamanns, nema annað sé tekið fram í alþjóðareglum um þráðlaus fjarskipti, sem hann hefur ekki viðeigandi vottfesta heimild til, að því tilskildu að sá einstaklingur sem undanþágan gildir um hafi viðeigandi réttindi til að gegna stöðunni sem er laus á þann hátt sem lögbæru yfirvöldin telja viðunandi. Þó skal ekki veita undanþágu fyrir skipstjóra eða yfirvélstjóra nema um óviðráðanlegar aðstæður sé að ræða og þá aðeins í eins skamman tíma og unnt er.
- Ef veitt er undanþága vegna stöðu skal aðeins veita hana einstaklingi með skírteini sem heimilar honum að gegna næstu stöðu fyrir neðan. Sé ekki krafist skírteinis til að gegna næstu stöðu fyrir neðan skal heimilt að veita einstaklingi undanþágu sem að dómi lögbæru yfirvaldanna býr yfir hæfni og reynslu sem greinilega jafngilda þeim kröfum sem gerðar eru vegna stöðunnar sem manna á, að því tilskildu að viðkomandi einstaklingi, sem ekki er með tilskilið skírteini, sé gert að standast próf sem lögbæru yfirvöldin viðurkenna og sýnir að óhætt sé að veita slíka undanþágu. Lögbær yfirvöld skulu og tryggja að handhafi tilskilins skírteinis gegni umræddri stöðu eins fljótt og aðstæður leyfa.

7. gr.

Aðildarríkin skulu tilnefna yfirvöld eða stofnanir sem:

- veita þá þjálfun sem um getur í 5. gr.,
- skipuleggja og/eða hafa yfirumsjón með prófum ef þeirra er krafist. Viðkomandi aðildarríki skal tryggja að allir prófendur séu vel hæfir,
- gefa út hæfnisskírteini,
- veita undanþágurnar sem kveðið er á um í 6. gr.

8. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að:

- um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis og í öllum farþegaskipum sem hefja og/eða enda siglingu í höfn í aðildarríki séu ávallt til ráð til að skilvirk munnleg samskipti geti farið fram um öryggismál milli allra starfsmanna viðkomandi skipafélags, einkum með tilliti til öruggrar og tímanlegrar móttöku og skilnings skilaboða og fyrirmæla. Þá skulu og vera viðunandi möguleikar á að samskipti geti farið fram milli skips og yfirvalda í landi, annaðhvort á sameiginlegu tungumáli eða þjóðtungu fyrrnefndra yfirvalda;

2. um borð í farþegaskipum sé auðvelt að bera kennsl á skipverja sem eru í útköllumarskrá með það hlutverk að aðstoða farþega ef neyðarástand skapast og að þeir hafi nægilega tungumálakunnáttu til að inna þau störf af hendi, að teknu tilliti til viðeigandi samsetningar eftirfarandi viðmiðana:
- sú eða þær þjóðtungur sem flestir farþegar sem fluttir eru á tiltekinni leið tala;
  - líkur þess að geta til að beita undirstöðuorðforða á ensku til að gefa einfaldar leiðbeiningar geti gagnast til samskipta við farþega sem er hjálparþurfi hvort sem farþeginn og skipverji tala sama tungumál eða ekki;
  - hugsanleg þörf til að eiga samskipti með einhverjum öðrum hætti þegar neyðarástand ríkir (t.d. sýnikennslu, handabendingum eða með því að beina athygli þangað sem leiðbeiningar er að fá, að útköllumarstöðvum, björgunarbúnaði eða rýmingarleiðum þegar munnleg samskipti eru gagnslaus);
  - í hve ríkum mæli farþegar hafa fengið alhliða tilsögn í öryggismálum á móðurmáli sínu; og
  - þau tungumál sem heimilt er að senda tilkynningar um neyðarástand út á þegar slíkt ástand ríkir eða við æfingar í þeim tilgangi að koma lífsnauðsynlegum leiðbeiningum til farþega og auðvelda skipverjum að aðstoða þá;
3. um borð í olíuflutninga-, efnaflutninga- og gasflutningaskipum sem sigla undir fána aðildarríkis geti skipstjóri, yfirmenn og undirmenn átt samskipti á sameiginlegu tungumáli eða -málum. Þá skulu og vera viðunandi möguleikar á að samskipti geti farið fram milli skips og yfirvalda í landi, annaðhvort á sameiginlegu tungumáli eða þjóðtungu fyrrnefndra yfirvalda;
4. þegar aðildarríki framkvæma skipaefirlit sem hafnarríki, þau gangi úr skugga um að skip sem sigla undir fána annars ríkis en aðildarríkis fullnægi einnig ákvæðum þessarar greinar.

9. gr.

- Gagnkvæm viðurkenning aðildarríkja á skírteinum samkvæmt 3. gr. sem sjómenn, sem eru ríkisborgarar aðildarríkja, hafa aflað sér skal háð ákvæðum tilskipana 89/48/EBE og 92/51/EBE.
- Gagnkvæm viðurkenning aðildarríkja á skírteinum samkvæmt 3. gr. sem sjómenn, sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkja, hafa aflað sér skal einnig háð ákvæðum tilskipana 89/48/EBE og 92/51/EBE.

- Sjómönnum sem hafa ekki skírteini sem kveðið er á um í 3. gr. er heimilt að starfa um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis, að því tilskildu að samþykkt hafi verið ákvörðun um viðurkenningu þeirrar gerðar skírteinis sem þeir hafa samkvæmt málsmeðferðinni hér að aftan:
  - Ráðið mun, fyrir 1. júlí 1995, skilgreina viðmiðanir fyrir viðurkenningu skírteinisgerða sem stofnanir eða yfirvöld gefa út í samræmi við skilyrði sáttmálsins.
  - Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum um þær skírteinisgerðir sem þau hafa viðurkennt eða hyggjast viðurkenna í samræmi við viðmiðanirnar sem um getur í a-lið.
  - Hreyfi aðildarríki eða framkvæmdastjórnin mótmælum á grundvelli þeirra viðmiðana sem um getur í a-lið, innan þriggja mánaða frá því að tilkynningin var send, skal framkvæmdastjórnin beita ákvæðum 13. gr. við meðferð málsins. Viðkomandi aðildarríki skal grípa til viðeigandi ráðstafana til að hrinda í framkvæmd ákvörðunum sem teknar eru í samræmi við málsmeðferðina í 13. gr.
  - Framkvæmdastjórnin skal semja skrá yfir þau skírteini sem aðildarríkin tilkynna um og uppfæra hana. Birta ber skrána í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.
- Sjómönnum sem hafa ekki skírteini sem kveðið er á um í 3. gr. en starfa um borð í skipi sem siglir undir fána aðildarríkis er heimilt að starfa áfram um borð í skipum sem sigla undir fána þess aðildarríkis í tvö ár eftir að sameiginlegar viðmiðanir sem kveðið er á um í a-lið 3. mgr. hafa verið ákvarðaðar. Að þeim tíma liðnum skulu þeir annaðhvort hafa skírteini af þeirri gerð sem kveðið er á um í 3. gr. eða skírteini af þeirri gerð sem viðurkennd er í samræmi við málsmeðferðina í 3. mgr. hér að framan.

10. gr.

Aðildarríkin skulu grípa til allra nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að lögbært yfirvald í viðkomandi hafnarríki hafi einkum eftirlit með skipum sem sigla undir fána þriðja lands, sem hefur ekki fullgilt STCW-samþykktina eða þar sem í áhöfn eru skipstjóri, yfirmenn og undirmenn með skírteini sem hafa ekki verið viðurkennd samkvæmt ákvæðum 9. gr., til að ganga úr skugga um að starfsþjálfun og hæfni áhafna þeirra séu í samræmi við þá staðla sem mælt er fyrir um í STCW-samþykktinni og 8. gr.

11. gr.

Aðildarríkin skulu grípa til viðeigandi ráðstafana, meðal annars til kyrrsetningar skips ef verða vill, leiði eftirlit lögbærra yfirvalda í viðkomandi hafnarríki í ljós að áhafnir geti ekki fært sönnur á fagkunnáttu sem lýtur að þeim skyldustörfum sem þeim ber að inna af hendi til að tryggja öryggi skips og koma í veg fyrir mengun.

12. gr.

1. Heimilt er að breyta ákvæðum þessarar tilskipunar í samræmi við málsmeðferðina í 13. gr. í því augnamiði að síðari breytingar á alþjóðareglum, sem um getur í q-, r- og s-lið 4. gr. og öðlast hafa gildi, gildi að því er hana varðar.
2. Þegar nýir gerningar eða bókanir við STCW-samþykktina, sem um getur í v-lið 4. gr., eru samþykktar skal ráðið, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar og að teknu tilliti til málsmeðferðar þjóðþinga aðildarríkjanna og viðkomandi málsmeðferðar á vettvangi Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, ákvarða nákvæmar reglur um fullgildingu þessara nýju gerninga eða bókana um leið og það tryggir að þeim sé beitt á einsleitán hátt og samtímis í aðildarríkjunum.

13. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.
2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögnum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykka að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni veða eins og kveðið er á um í þeirri grein. Formaður greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykka fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.
- b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.
- c) Hafi ráðið ekki aðhafst innan átta vikna frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykka fyrirhugaðar ráðstafanir.

14. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1995.
2. Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.
3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni án tafar öll ákvæði sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til. Framkvæmdastjórninni ber að tilkynna hinum aðildarríkjunum þar um.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. nóvember 1994.

Fyrir hönd ráðsins,

M. WISSMANN

forseti.

VIÐAUKI

ÞJÁLFUNARKRÖFUR SAMKVÆMT STCW-SAMÞYKKTINNI SEM UM GETUR Í 2. GR. TILSKIPUNARINNAR

II. KAFLI

SKIPSTJÓRI - ÞILFAR

REGLA II/2

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi skipstjóra og yfirstýrimanns á skipum sem eru 200 brúttórúmllestir eða stærri

Skipstjóri og yfirstýrimaður á haffærum kaupskipum sem eru 1 600 brl. eða stærri

1. Skipstjórar og yfirstýrimenn á haffærum kaupskipum sem eru 1 600 brúttórúmllestir eða stærri skula hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um réttindi skal:
  - a) sanna fyrir stjórnarsýslunni að hann sé við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - b) fullnægja kröfum til að öðlast réttindi vakthafandi stýrimanns á skipum sem eru 200 brúttórúmllestir eða stærri og hafa viðurkennda starfsreynslu á sjó sem slíkur:
    - i) til að öðlast réttindi yfirstýrimanns, eigi skemur en 18 mánuði; þó er heimilt að stytta þennan tíma í minnst 12 mánuði krefjist stjórnarsýslan sérþjálfunar sem hún telur að jafngildi að minnsta kosti sex mánaða starfi vakthafandi stýrimanns;
    - ii) til að öðlast réttindi skipstjóra, eigi skemur en 36 mánuði; þó er heimilt að stytta þennan tíma í minnst 24 mánuði, ef ekki í minnst 12 mánuði hafi viðkomandi starfað þann tíma sem yfirstýrimaður á haffærum kaupskipum eða krefjist stjórnarsýslan sérþjálfunar sem hún telur að jafngildi þess konar starfi;
  - c) hafa staðist viðeigandi próf þannig að kröfum stjórnarsýslunnar sé fullnægt þar sem prófað er meðal annars í því efni sem um getur í viðbæti við þessa reglu, með þeim hætti þó að stjórnarsýslunni er heimilt að víkja frá þessum prófkröfum að því marki sem nauðsynlegt er talið fyrir skipstjóra og yfirstýrimenn á skipum af takmarkaðri stærð í strandsiglingum um leið og tekið er tillit til hvaða áhrif það hefur á öryggi allra skipa sem kunna að sigla á sömu leiðum.

Skipstjóri og yfirstýrimaður á skipum milli 200 og 1 600 brl.

3. Skipstjórar og yfirstýrimenn á haffærum kaupskipum milli 200 og 1 600 brúttórúmllestir skula hafa viðeigandi skírteini.
4. Umsækjandi um réttindi skal:
  - a) sanna fyrir stjórnarsýslunni að hann sé við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - b) i) til að öðlast réttindi yfirstýrimanns, fullnægja kröfum sem eru gerðar til vakthafandi stýrimanns á skipum sem eru 200 brúttórúmllestir eða stærri;

- ii) til að öðlast réttindi skipstjóra, fullnægja kröfum sem eru gerðar til vakthafandi stýrimanns á skipum sem eru 200 brúttórúmllestir eða stærri og hafa viðurkennda starfsreynslu á sjó sem slíkur eigi skemur en 36 mánuði; þó er heimilt að stytta þennan tíma í minnst 24 mánuði, ef ekki í minnst 12 mánuði hafi viðkomandi starfað þann tíma sem yfirstýrimaður á sjó eða krefjist stjórnsýslan sérþjálfunar sem hún telur jafngilda þess konar starfi;
- c) hafa staðist viðeigandi próf þannig að kröfum stjórnsýslunnar sé fullnægt þar sem prófað er meðal annars í því efni sem um getur í viðbætinum, með þeim hætti þó að stjórnsýslunni er heimilt að víkja frá þessum prófkröfum að því marki sem viðeigandi er talið fyrir skipstjóra og yfirstýrimenn á skipum í strandsiglingum og þannig sleppa efni sem ekki á við um þær siglingar eða skip sem um er að ræða um leið og tekið er tillit til hvaða áhrif það hefur á öryggi allra skipa sem kunna að sigla á sömu leiðum.

Almenn ákvæði

5. Krafist er þekkingar á ólfkum sviðum undir mismunandi liðum viðbætisins eftir því hvort gefa á út skírteini fyrir skipstjóra eða yfirstýrimann og eftir því hvort skírteinið eða skírteinin gilda um skip sem eru 1 600 brúttórúmllestir eða stærri eða um skip milli 200 og 1 600 brúttórúmllestir.

VIÐBÆTUR VIÐ REGLU II/2

Lágmarksþekking sem krafist er til að öðlast réttindi skipstjóra og yfirstýrimanns á skipum sem eru 200 brúttórúmllestir eða stærri

1. Prófa skal umsækjendur um réttindi skipstjóra eða yfirstýrimanns á skipum sem eru 200 brúttórúmllestir eða stærri í námsefninu sem tekið er saman hér að aftan. Því er ætlað að vera viðbót við og dýpka efnissvið reglu II/4 - „Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi vakthafandi stýrimanns á skipum sem eru 200 brúttórúmllestir eða stærri“. Með það í huga að skipstjóri ber endanlega ábyrgð á öryggi skips, farþega, áhafnar og farms og að yfirstýrimaður skal vera þess umkominn að axla þá ábyrgð hvenær sem er ber að miða próf í þessum greinum við það að meta hæfni þeirra til að tileinka sér allar fánlegar upplýsingar sem varða öryggi skipsins.
2. *Sigling og staðarákvörðun*
  - a) Gerð sjóferðaráætlunar og sigling við hvaða skilyrði sem er:
    - i) með því að beita viðurkenndum aðferðum við að setja út siglingaleiðir yfir hafið;
    - ii) á þröngum siglingaleiðum;
    - iii) í ís;
    - iv) í takmörkuðu skyggni;
    - v) á aðskildum siglingaleiðum;
    - vi) á svæðum þar sem sjávarfalla gætir mjög.

- b) Staðarákvörðun:
  - i) með mælingum himintungla, meðal annars sólar, fastastjarna, tungls og reikistjarna;
  - ii) með athugun fyrirbæra á landi, meðal annars hæfni til að miða kennileiti í landi og nota hjálpartæki við siglingar, t.d. vita, sjómerki og baujur ásamt með viðeigandi kortum, tilkynningum til sjófarenda og öðrum ritum til að meta nákvæmni staðarákvörðunar sem gerð hefur verið;
  - iii) með því að beita öllum nýjustu rafeindasiglingatækjum þannig að kröfum stjórnsýslunnar sé fullnægt með sérþekkingu á því hvernig þau vinna, takmörkunum þeirra, skekkjuvöldum, greiningu á rangfærslu upplýsinga og leiðréttingaraðferðum til að fá fram rétta staðarákvörðun.

3. Vaktstöður

- a) Sýna haldgóða þekkingu á innihaldi, beitingu og tilgangi alþjóðareglna til að koma í veg fyrir árekstra á sjó og á viðaukum sem fjalla um öruggar siglingar.
- b) Sýna þekkingu á reglu II/1 „Meginreglur um vaktstöðu í brú“.

4. Ratsjárnúnaður

Sýna með notkun ratsjærhermis eða, þegar slíkt tæki er ekki til, ratsjárskífu, þekkingu á grunneiginleikum ratsjár og færni í að fara með og nota ratsjá og í að túlka og greina upplýsingar sem fást með notkun þessa búnaðar, nefna má:

- a) þætti sem hafa áhrif á virkni og nákvæmni;
- b) hvernig mynd er innstillt og henni viðhaldið;
- c) greiningu á torræðum upplýsinga (fölsku endurvarpi, áhrifum frá yfirborði sjávar, o.s.frv.);
- d) miðun og fjarlægð;
- e) hvernig bera á kennsl á endurvarp sem skiptir máli;
- f) stefnu og hraða annarra skipa;
- g) tímasetningu og minnstu fjarlægð frá skipi sem leiðir skerast við, mætt er eða farið fram úr;
- h) greiningu á stefnu- og hraðabreytingum annarra skipa;
- i) áhrif breytinga á stefnu eða hraða eigin skips;
- j) beitingu alþjóðareglna til að koma í veg fyrir árekstra á sjó.

5. Segul- og snúðáttavitar (gýróáttavitar)

Hæfni til að ákvarða og gera ráð fyrir segulskekkju seguláttavita og skekkju snúðáttavita og þekking til að leiðrétta slíka skekkju.

6. Veður- og haffræði

- a) Sýna hæfni í að skilja og túlka veðurkort og spá fyrir um veður á tilteknu svæði með hliðsjón af veðurskilyrðum á staðnum.

- b) Þekking á einkennum ólíkra veðurkerfa, meðal annars fellibyljum og hvernig ber að forðast stormmiðju og hættulegu geirana.
- c) Þekking á hafstraumum.
- d) Hæfni til að nota öll siglingarit um sjávarföll og strauma, meðal annars á ensku.
- e) Hæfni til að reikna út sjávarföll.

7. Stjórn tök skips og meðferð

Stjórn tök og meðferð skips við öll skilyrði, meðal annars eftirfarandi:

- a) stjórn tök í nálægð hafnsöguskipa eða -stöðva um leið og hæfilegt tillit er tekið til veðurs, sjávarfalla, framskiðs og stöðvunarvegalengdar;
- b) sigling á ám, í árósum, o.s.frv. um leið og tillit er tekið til áhrifa strauma, vinds og takmarkaðs dýpis á það hvernig skipið lætur að stjórn;
- c) stjórn tök á grunnslóð, meðal annars minnkandi dýpi undir kili þegar skipið grefur sig (lóðrétt sog)⁽¹⁾, veltur og tekur dýfur;
- d) gagnkvæm áhrif milli skipa sem mætast og milli eigin skips og nærliggjandi bakka (skurðáhrif);
- e) að leggjast að og leggja úr höfn í mismunandi veðrum og við mismunandi skilyrði sjávarfalla með eða án aðstoðar dráttarbáta;
- f) hvar varpa ber akkerum; leggjast við eitt eða tvö akkeri þar sem rými á skipalægi er takmarkað og þættir sem ráða ákvörðun á lengd akkerisfesta;
- g) draga akkeri og losa föst akkeri;
- h) setja skip í þurrkví, bæði löskuð og ólöskuð;
- i) sigling og meðferð skips í stórviðrum, meðal annars aðstoð við skip eða loftför í neyð, dráttur, aðferðir til að koma í veg fyrir að stjórnlaust skip liggi þvert á sjó og vind, að draga úr reki og olíunotkun;
- j) varúð við stjórn tök þegar björgunarbátar eða -för eru sett út í vondum veðrum;
- k) aðferðir við að ná um borð skipbrotsmönnum úr björgunarbátum eða -förum;
- l) hæfni til að meta aðstæður sem einkenna stjórn tök og vélareinkenni helstu skipagerða með sérstöku tilliti til stöðvunarvegalengda og snúningshringja miðað við mismunandi djúpristu og hraða;
- m) mikilvægi þess að sigla á litlum hraða til að koma í veg fyrir að bógbylgja eða skutbylgja eigin skips valdi tjóni;
- n) hagnýtar ráðstafanir sem grípa má til þegar siglt er í ís eða ísing leggst á skip;
- o) sigling og stjórn tök á aðskildum siglingaleiðum.

⁽¹⁾ Lóðrétt sog: minnkað dýpi undir skipi þegar það klýfur vatnið sem bæði stafar af djúpristu og stafnhalla. Þessi áhrif aukast á grunnslóð og minnka ef dregið er úr hraða skips.

8. *Stöðugleiki skips⁽¹⁾, skipagerð og aðgerðir til að koma í veg fyrir tjón*
- Skilningur á grunnþáttum skipagerðar og kenningum og þáttum sem hafa þýðingu fyrir stafnhalla og stöðugleika og nauðsynlegum aðgerðum til að halda öruggum stafnhalla og stöðugleika.
  - Þekking á því hvaða áhrif það hefur á stafnhalla og stöðugleika ef tiltekið rými laskast og fyllist af sjó og gagnráðstöfunum sem grípa ber til.
  - Sýna hvernig nota ber töflur, skýringamyndir og reiknibúnað til að ákvarða stöðugleika, stafnhalla og álag, þar á meðal hvernig lestun farms og kjölfestu er háttáð þannig að álag á skipsbol haldist innan viðunandi marka.
  - Almenn þekking á helstu smíðahlutum skips og réttum heitum einstakra hluta.
  - Þekking á þeim kostum sem skipulagið gerir ráð fyrir varðandi stöðugleika skipa.
9. *Vélbúnaður skipa*
- Hvernig vélbúnaður skipa verkar í grundvallaratriðum.
  - Hjálparvélar skips.
  - Almenn þekking á tækniorðum um vélbúnað skipa.
10. *Meðferð og hleðsla farms*
- Hvernig farmur er lestaður og sjóbúinn um borð í skipum, þar með talinn lestunar- og losunarbúnaður.
  - Lestun og losun með sérstöku tilliti til þungafarms.
  - Alþjóðareglur og -tilmæli um farmflutninga, einkum alþjóðareglur um siglingu með hættulegan farm (IMDG).
  - Flutningur hættulegs farms; varúðarráðstafanir við lestun og losun og gæsla hættulegs farms á siglingu.
  - Hagnýt þekking á innihaldi og beitingu gildandi öryggisleiðbeininga um tankskip.
  - Hagnýt þekking á algengum leiðslu- og dælikerfum fyrir farm.
  - Orð og skilgreiningar sem lýsa eiginleikum algengra olúfarmtegunda, eins og hráolía, meðalléttar olíur, nafta.
  - Mengunarreglur; vinna með kjölfestu, geymahreinsunarvinna og gaslosun.
  - Aðferð við að hreinsa olútanka (load-on-top).
11. *Eldvarnar- og slökkvibúnaður*
- Skipulagning brunaæfinga.
  - Brunaflokkar og efnafræði bruna.

(¹) Skipstjórar og yfirstýrimenn sem starfa á litlum skipum skulu þekkja til hlítar grunnkröfur um stöðugleika sem gerðar eru til slíkra skipa.

- c) Slökkvikerfi.
- d) Þátttaka í viðurkenndu námskeiði í slökkvistörfum.
- e) Þekking á reglum um slökkvibúnað.

12. *Neyðarráðstafanir*

- a) Varúðarráðstafanir þegar skipi er siglt á grunn.
- b) Aðgerðir sem grípa ber til áður en og eftir að skip tekur niðri.
- c) Að koma strönduðu skipi á flot með eða án hjálpar.
- d) Aðgerðir sem grípa ber til eftir árekstur.
- e) Bráðabirgðalekapétting.
- f) Verndar- og öryggisráðstafanir vegna farþega og áhafnar í neyðartilvikum.
- g) Að takmarka skaða og bjarga skipi eftir eldsvoða eða sprengingu.
- h) Ráðstafanir sem gera skal þegar skip er yfirgefið.
- i) Neyðarstýring, útbúa og beita bráðabirgðastýringu, hvernig útbúa skal neyðarstýri, þar sem við verður komið.
- j) Björgun manna á skipi í neyð eða úr skipsflaki.
- k) Ráðstafanir sem gera skal þegar maður fellur fyrir borð.

13. *Aðhlyning sjúkra og slasaðra*

Staðgóð þekking á innihaldi þeirra rita sem hér eru talin:

- a) Alþjóðlegt læknafréttirit fyrir skip (International Medical Guide for Ships) eða sambærileg innlend rit.
- b) Þáttur um læknávisindi í alþjóðlegu merkjabókinni.
- c) Leiðarvísir um hjálp í viðlögum til notkunar í slysatilvikum þar sem hættulegur varningur á í hlut (Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods).

14. *Siglingalög*

- a) Þekking á alþjóðasiglingalögum eins og þau birtast í alþjóðasamningum og -samþykktum að því marki sem um er að ræða sérstakar skyldur skipstjóra og ábyrgð sem þeir bera, einkum á sviði öryggismála og verndunar hafsins. Eftirfarandi þættir skulu athugaðir sérstaklega:
  - i) skírteini og önnur skjöl sem skylt er að hafa um borð í skipum samkvæmt alþjóðasamningum og -samþykktum, með hvaða hætti þau eru fánleg og lögboðinn gildistími þeirra;
  - ii) ábyrgð í samræmi við viðeigandi kröfur alþjóðasamningsins um hleðslumerki skipa;
  - iii) ábyrgð í samræmi við viðeigandi kröfur alþjóðasamningsins um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS);

- iv) ábyrgð í samræmi við alþjóðasamninga um varnir gegn mengun frá skipum;
  - v) yfirlýsingar um heilbrigðismál um borð í skipum; kröfur samkvæmt alþjóðareglum um heilbrigðismál;
  - vi) ábyrgð í samræmi við samninginn um alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó;
  - vii) ábyrgð í samræmi við aðra alþjóðlega gerninga sem fjalla um öryggi skips, farþega, áhafnar og farms.
- b) Stjórnsýslunni er ætlað að meta hversu víðtæk þekking á sviði innlendra siglingalaga skal vera en hún skal þó fela í sér þekkingu á fyrirkomulagi um framkvæmd ákvæða alþjóðasamninga og -samþykka á innlendum vettvangi.

15. *Verkstjórn og ábyrgð á þjálfun*

Þekking á sviði verkstjórnar, skipulag og þjálfun um borð í skipum.

16. *Fjarskipti og sjónræn merkjagjöf*

- a) Hæfni til að senda og taka á móti morsljósmerkjum og nota alþjóðlegu merkjabókina; hafi stjórnsýslan prófað umsækjendur í þessum greinum á lægri réttindastigum er þeim heimilt að sleppa prófum í þeim þegar um réttindi skipstjóra er að ræða.
- b) Þekking á aðferðum sem beitt er í fjarskiptum og hæfni til að nota fjarskiptabúnað til sendinga í neyð, bráðatilvikum, öryggisskyni og þegar um ræðir skilaboð sem lúta að siglingu.
- c) Þekking á aðferðum til að senda út neyðarmerki eins og lýst er í alþjóðareglum um þráðlaus fjarskipti.

17. *Björgun mannlífa*

Haldgóð þekking á reglum sem gilda um björgunarbúnað (alþjóðasamningur um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS)), skipulagi æfinga í að yfirgefa skip og í meðferð björgunarfara, -báta og annars björgunarbúnaðar.

18. *Leit og björgun*

Haldgóð þekking á leitar- og björgunarhandbók manna á kaupskipum (MERSAR).

19. *Prófun hagnýtrar þekkingar*

- a) Siglingafræði

Sýna notkun sextants, miðunarskífu, asimút-spegils og færni í að setja út staðarákvörðun, stefnu og miðanir.

- b) Alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó

- i) notkun lítilla líkana, sem sýna rétt merki eða ljós, eða siglingaljósafermis;
- ii) ratsjárskífa eða ratsjárhermir.

- c) Ratsjá

- i) ratsjárhermir; eða
- ii) ratsjárskífa.

- d) Að ráða niðurlögum elds
Þátttaka í viðurkenndu námskeiði í slökkvistörfum.
- e) Samskipti
Verklegt próf, bæði sjónrænt og munnlegt.
- f) Björgun mannlífa
Að setja út og fara með björgunarför, björgunarbáta og annan björgunarbúnað, t.d. að fklæðast björgunarvesti.

REGLA II/3

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi vakthafandi stýrimanns og skipstjóra á skipum minni en 200 brúttórúmllestir

1. Skip önnur en strandsiglingaskip
  - a) Skipstjórar á haffærum kaupskipum minni en 200 brúttórúmllestir, öðrum en strandsiglingaskipum, skulu hafa skírteini sem stjórnarsýslan viðurkennir fyrir skipstjóra á 200 til 1 600 brúttórúmlesta skipum.
  - b) Vakthafandi stýrimenn á haffærum kaupskipum minni en 200 brúttórúmllestir, öðrum en strandsiglingaskipum, skulu hafa viðeigandi skírteini til starfa á 200 brúttórúmlesta skipum eða þar yfir.
2. Strandsiglingaskip
  - a) Skipstjóri
    - i) Skipstjórar á haffærum kaupskipum minni en 200 brúttórúmllestir sem eru í strandsiglingum skulu hafa viðeigandi skírteini.
    - ii) Umsækjandi um réttindi skal:
      - 1) hafa náð að minnsta kosti 20 ára aldri;
      - 2) hafa að minnsta kosti 12 mánaða viðurkenndan starfsferil sem vakthafandi stýrimaður á haffærum kaupskipum;
      - 3) sanna fyrir stjórnarsýslunni að hann ráði yfir nægilegri þekkingu til að vinna skyldustörf sín á þeim skipum sem um ræðir en hún skal ná til þeirra greina sem um getur í viðbætinum við þessa reglu.
  - b) Vakthafandi stýrimaður
    - i) Vakthafandi stýrimenn á haffærum kaupskipum minni en 200 brúttórúmllestir sem eru í strandsiglingum skulu hafa viðeigandi skírteini.
    - ii) Umsækjandi um réttindi skal:

- 1) hafa náð að minnsta kosti 18 ára aldri;
- 2) sanna fyrir stjórnarsýslunni að hann sé við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
- 3) sanna fyrir stjórnarsýslunni að hann hafi:
  - lokið sérþjálfun með fullnægjandi árangri, meðal annars gegnt viðeigandi störfum á sjó nægilega lengi eins og stjórnarsýslan ákveður, eða
  - gegnt viðurkenndum störfum á haffærum kaupskipum á þilfari í að minnsta kosti þrjú ár;
- 4) sanna fyrir stjórnarsýslunni að hann ráði yfir nægilegri þekkingu til að vinna skyldustörf sín á þeim skipum sem um ræðir en hún skal ná til þeirra greina sem um getur í viðbætinum.

3. Þjálfun

Byggja ber þjálfun til að öðlast nauðsynlega þekkingu og starfsreynslu á reglu II/1 „Meginreglur um vaktstöðu í brú“ og alþjóðareglum og - tilmælum sem við eiga.

4. Undanþágur

Stjórnarsýslunni er heimilt, telji hún að stærð skips og aðstæður í ferðum þess séu með þeim hætti að misráðið eða óraunhæft sé að öllum kröfum þessarar reglu og viðbætisins við hana sé fullnægt, að veita skipstjóra og vakthafandi stýrimanni á þess konar skipum eða flokki skipa undanþágu frá sumum þeirra krafna sem gerðar eru, að því marki sem við á og að teknu tilliti til öryggis allra skipa sem kunna að vera á sömu siglingaleiðum.

VIÐBÆTUR VIÐ REGLU II/3

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi vakthafandi stýrimanns og skipstjóra á minni en 200 brúttórúmlasta skipum

1. a) Þekking á eftirfarandi atriðum:
  - i) strandsiglingum og, að því marki sem krafist er, siglingu eftir himintunglum;
  - ii) alþjóðareglum til að koma í veg fyrir árekstra á sjó;
  - iii) alþjóðareglum um siglingu með hættulegan farm (IMDG);
  - iv) seguláttavita;
  - v) talstöðvum og sjónrænni merkjagjöf;
  - vi) eldvarnar- og slökkvibúnaði;
  - vii) björgun mannslífa;
  - viii) aðgerðum sem grípa skal til ef neyðarástand skapast;

- ix) stjórn tökum skips;
  - x) stöðugleika skip;
  - xi) veðurfræði;
  - xii) vélbúnaði lítilla skipa;
  - xiii) skyndihjálp;
  - xiv) leit og björgun;
  - xv) mengunarvörnum á hafinu.
- b) Auk þeirra krafna sem um getur í a-lið, næg þekking til að meðhöndla af öryggi öll hjálpartæki og -gögn og tækjabúnað til siglinga sem eru um borð í þeim skipum sem um ræðir.
- c) Sú þekking sem krafist er í þeim greinum sem um getur í a- og b-lið skal nægja til þess að vakthafandi stýrimaður geti unnið skyldustörf sín af öryggi.
2. Skipstjórar á minni en 200 brúttórumlesta haffærum kaupskipum skulu, auk þess að fullnægja þeim kröfum sem um getur í 1. mgr. hér að framan, sanna fyrir stjórnslunni að þeir hafi þekkingu til að vinna öll skyldustörf skipstjóra á slíkum skipum af öryggi.

REGLA II/4

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi vakthafandi stýrimanns á skipum sem eru 200 brúttórumlestir eða stærri

1. Vakthafandi stýrimenn á haffærum kaupskipum sem eru 200 brúttórumlestir eða stærri skulu hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um réttindi skal:
  - a) hafa náð að minnsta kosti 18 ára aldri;
  - b) sanna fyrir stjórnslunni að hann sé við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - c) hafa gegnt viðurkenndum störfum á haffærum kaupskipum á þilfari í að minnsta kosti þrjú ár, meðal annars vaktstöðu í brú um sex mánaða skeið undir yfirstjórn hæfs yfirmanns. Stjórnslunni er þó heimilt að taka þess í stað til greina sérþjálfunartímabil sem getur mest orðið tvö ár af fyrrnefndum viðurkenndum starfstíma á sjó, að því tilskildu að hún hafi fullvissu fyrir því að slík þjálfun jafngildi að minnsta kosti þeirri starfsreynslu á sjó sem hún kemur í staðinn fyrir;
  - d) sanna fyrir stjórnslunni, með því að standast viðeigandi próf, að hann hafi nægilega fræðilega og hagnýta þekkingu til að vinna skyldustörf sín.
3. Skírteini án takmörkunar á réttindum

Vegna útgáfu skírteina án takmörkunar á réttindum að því er varðar siglingaleiðir skal prófa fræðilega og hagnýta þekkingu umsækjenda í þeim greinum sem um getur í viðbætinum við þessa reglu.

4. Skírteini með takmörkuðum réttindum

Vegna útgáfu skírteina með takmörkuðum starfsréttindum fyrir strandsiglingar er stjórnarsýslunni heimilt að sleppa eftirtöldum greinum af þeim sem um getur í viðbætinum um leið og tekið er tillit til hvaða áhrif það hefur á öryggi allra skipa sem kunna að sigla á sömu leiðum:

- a) siglingu eftir himintunglum;
- b) rafeindastýrðu staðarákvörðunar- og siglingakerfi á leiðum sem slík kerfi ná ekki yfir.

5. Þekking

- a) Vakthafandi stýrimaður skal hafa næga þekkingu sem krafist er í þeim greinum sem um getur í viðbætinum til að sinna vaktstöðu sinni af öryggi. Þegar ákveðið er hvað telst fullnægjandi þekking skal stjórnarsýslan taka mið af athugasemdum með hverri grein í viðbætinum.
- b) Byggja ber þjálfun sem miðar að því að öðlast nauðsynlega fræðilega þekkingu og hagnýta starfsreynslu á reglu II/1 „Meginreglur um vaktstöðu í brú“ og alþjóðareglum og -tilmælum sem við eiga.

VIÐBÆTUR VIÐ REGLU II/4

Lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi vakthafandi stýrimanns á skipum sem eru 200 brúttórumlestir eða stærri

1. Sigling eftir himintunglum

Hæfni til að styðjast við athuganir á himintunglum til að ákvarða staðsetningu skips og kompásmisvísun.

2. Sigling eftir kennileitum á jörðu og með ströndum

- a) Hæfni til að ákvarða staðsetningu skips með:
  - i) kennileitum á landi;
  - ii) leiðsögutækjum, t.d. vitum, sjómerkjum og baujum;
  - iii) staðarákvörðun að teknu tilliti til vinds, sjávarfalla, strauma og hraða sem reiknaður er út frá snúningsfjölda skrúfu á mínútu og með skriðmæli.
- b) Haldgóð þekking á og hæfni til að nota sjókort og rit, t.d. siglingaleiðarvísi, töflur yfir sjávarföll, tilkynningar til sjófarenda, aðvaranir til skipa með loftskýtum og upplýsingar um ferðir skipa.

3. Sigling eftir ratsjá

Þekking á grunneiginleikum ratsjár og færni í að fara með og nota ratsjá og í að túlka og greina upplýsingar sem fást með notkun þessa búnaðar, nefna má:

- a) þætti sem hafa áhrif á virkni og nákvæmni;
- b) hvernig mynd er innstillt og henni viðhaldið;

- c) greiningu á torræðum upplýsingum, falskt endurvarp, áhrif frá yfirborði sjávar, o.s.frv.;
- d) miðun og fjarlægð;
- e) að bera kennsl á endurvarp sem skiptir máli;
- f) stefnu og hraða annarra skipa;
- g) tímasetningu og minnstu fjarlægð frá skipi sem leiðir skerast við, mætt er eða farið fram úr;
- h) greiningu á stefnu- og hraðabreytingum annarra skipa;
- i) áhrif breytinga á stefnu eða hraða eigin skips;
- j) beitingu alþjóðareglna til að koma í veg fyrir árekstra á sjó.

4. *Vaktstaða*

- a) Sýna haldgóða þekkingu á innihaldi, beitingu og markmiðum alþjóðareglna til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, meðal annars á efni viðauka sem fjalla um öruggar siglingar.
- b) Sýna þekkingu á innihaldi „meginreglna um vaktstöðu í brú“.

5. *Rafeindabúnaður til staðarákvörðunar*

Hæfni til að ákvarða staðsetningu skips með því að beita rafeindahjálpartækjum á þann hátt sem stjórnsýslan telur fullnægjandi.

6. *Radíómiðunartæki og dýptarmælar*

Hæfni til að beita þessum tækjum og notfæra sér upplýsingar á réttan hátt.

7. *Veðurfræði*

Þekking á tækjum til veðurathugana um borð í skipum og notkun þeirra. Þekking á einkennum ólíkra veðurkerfa, hvernig senda ber veðurskeyti og skrá upplýsingar á kerfisbundinn hátt og hæfni til að beita þeim veðurfræðilegu upplýsingum sem völ er á.

8. *Segul- og snúðáttavitar*

Þekking á grunneiginleikum segul- og snúðáttavita, meðal annars misvísun og leiðréttingu. Að því er varðar snúðáttavita, þekking á þeim kerfum sem snúðurinn stýrir og þekking á meðferð og viðhaldi helstu gerða snúðáttavita sem eru í notkun.

9. *Sjálfstýring*

Þekking á sjálfstýribúnaði og hvernig honum er beitt.

10. *Fjarskipti og sjónræn merkjagjöf*

- a) Hæfni til að senda og taka á móti skilaboðum með morsljósmerkjum.
- b) Hæfni til að nota alþjóðlegu merkjabókina.
- c) Þekking á aðferðum sem beitt er í fjarskiptum og hæfni til að nota fjarskiptabúnað til sendinga í neyð, bráðatilvikum, öryggisskyni og þegar um ræðir skilaboð sem lúta að siglingu.

11. *Eldvarnar- og slökkvibúnaður*

- a) Hæfni til að skipuleggja brunaæfingar.
- b) Þekking á brunaflokkum og efnafræði bruna.
- c) Þekking á slökkvikerfum.
- d) Þátttaka í viðurkenndu námskeiði í slökkvistörfum.

12. *Björgun mannlífa*

Hæfni til að skipuleggja æfingar í að yfirgefa skip og þekking í meðferð björgunarfara og -báta, á útsetningarbúnaði þeirra og fyrirkomulagi og búnaði þeirra, meðal annars fjarskiptabjörgunarbúnaði, gervihnattaneyðarbaujum (EPIRB), björgunargöllum og varmaskjólubúnaði. Þekking á aðferðum til að komast af á sjó.

13. *Ráðstafanir í neyðartilfellum*

Þekking á þeim atriðum sem talin eru upp í viðeigandi viðbæti við nýjustu útgáfu Alþjóðavinnuárástofnunarinnar/Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar á leiðbeiningarritinu „Document for Guidance“.

14. *Stjórn tök skips og meðferð*

Þekking á:

- a) áhrifum mismunandi burðargetu, djúpristu, stafnhalla, hraða og dýpis undir kili á snúningshringi og stöðvunarvegalengdir;
- b) áhrifum vinds og strauma á meðferð skipa;
- c) stjórn tökum við björgun ef maður fellur útbyrðis;
- d) lóðréttu sögi, áhrifum vegna takmarkaðs dýpis og líkum áhrifum;
- e) réttum aðferðum við að varpa akkerum og festa með landfestum.

15. *Stöðugleiki skips*

- a) Hagnýt þekking á og notkun taflna, uppdráttar og reiknibúnaðar til að ákvarða stöðugleika, stafnhalla og álag.
- b) Skilningur á grundvallaraðgerðum sem grípa ber til ef hluti af óskertri flothæfni tapast.

16. *Enska*

Nægileg kunnátta í ensku til að gera yfirmanni kleift að nota kort og önnur rit um sjómennsku, skilja upplýsingar um veður og tilkynningar um öryggi skips og siglingu og tjá sig á skýran hátt í samskiptum við önnur skip eða strandstöðvar. Hæfni til að skilja og nota íðorðasafn sjómanna.

17. *Skipasmíði*

Almenn þekking á helstu smíðahlutum skips og réttum heitum einstakra hluta.

18. *Meðferð farms og hleðsla*
Þekking á öruggri meðferð farms og hleðslu og hvernig þessir þættir hafa áhrif á öryggi skips.
19. *Aðstoð við sjúka og slasaða*

Kunna að nota læknařit og taka við læknisráðum um talstöð, meðal annars hæfni til að grípa til skilvirkra aðgerða sem byggja á slíkri þekkingu þegar slys eða veikindi ber að höndum um borð í skipi.
20. *Leit og björgun*

Þekking á leitar- og björgunarhandbók manna á kaupskipum (MERSAR).
21. *Mengunarvarnir á hafinu*

Þekking á varúðarráðstöfunum sem gera þarf til að koma í veg fyrir mengun hafsins.

REGLA II/5

Lögboðnar lágmarkskröfur sem skipstjóra og stýrimönnum ber að fullnægja til að viðhalda hæfni sinni og þekkingu

1. Skipstjórar og stýrimenn sem hafa skírteini og eru til sjós eða hyggjast fara aftur á sjó eftir hlé í landi skulu, til að viðhalda réttindum sínum til starfa á sjó, sanna reglulega fyrir stjórnarsýslunni eða eigi sjaldnar en á fimm ára fresti:
  - a) að þeir séu við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - b) starfshæfni sína:
    - i) með að minnsta kosti eins árs viðurkenndum starfsferli sem stýrimaður á haffærum kaupskipum á næstliðnum fimm árum; eða
    - ii) með því að hafa gegnt störfum sem eiga skylt við gráðu þess skírteinis sem viðkomandi hefur aflað sér enda séu þau að minnsta kosti álitin jafngilda þeim starfsferli á sjó sem krafist er í i-lið b-liðar 1. mgr; eða
    - iii) með einu af eftirfarandi:
      - að standast viðurkennt próf, eða
      - að ljúka viðurkenndu námskeiði eða námskeiðum með viðunandi hætti, eða
      - að ljúka að minnsta kosti þriggja mánaða viðurkenndum starfsferli sem stýrimaður á haffærum kaupskipum í umframstöðu rétt áður en viðkomandi tekur við þeirri stöðu sem skírteini hans gerir ráð fyrir.
2. Stjórnarsýslan skal, í samráði við hlutaðeigandi aðila, ákvarða eða stuðla að ákvörðun um skipulagningu upprifjunar- og endurmenntunarnámskeiða fyrir skipstjóra og stýrimenn sem eru á sjó, einkum þá sem óska eftir að hefja störf um borð í haffærum kaupskipum á ný, sem eru, eftir atvikum, annaðhvort valfrjáls námskeið eða skyldunámskeið. Stjórnarsýslan skal tryggja að ráðstafanir séu gerðar til að gera öllum viðkomandi einstaklingum kleift að sækja slík námskeið í samræmi við reynslu þeirra og skyldur. Stjórnarsýslan skal viðurkenna námskeiðin og á þeim skal fjalla um breytingar í tækni á sviði sjómennsku og breytingar á viðkomandi alþjóðareglum og -tilmælum varðandi öryggi mannlífa á hafinu og verndun hafsins.

3. Skipstjórar og stýrimenn skulu ljúka viðurkenndri viðeigandi þjálfun með fullnægjandi hætti ef þeir hyggjast starfa áfram um borð í haffærum kaupskipum sem alþjóðlegar kröfur um sérþjálfun gilda um.
4. Stjórnsýslan skal tryggja að textar nýlegra breytinga á alþjóðareglum um öryggi mannslífa á hafinu og verndun hafsins séu fáanlegir um borð í skipum undir lögsögu þess.

REGLA II/6

Lögboðnar lágmarkskröfur um undirmenn sem gegna ásamt öðrum vaktstöðu í brú

1. Í 2. mgr. er fjallað um lágmarkskröfur um undirmenn sem gegna ásamt öðrum vaktstöðu í brú á haffæru kaupskipi sem er 200 brúttórúmllestir eða stærra. Þessar kröfur jafngilda ekki kröfum sem ber að fullnægja til að öðlast réttindi háseta⁽¹⁾ eða, nema þegar um er að ræða skip af takmarkaðri stærð, lágmarkskröfum sem undirmaður sem er eini undirmaður sem gegnir vaktstöðu í brú skal fullnægja. Stjórnsýslunni er heimilt að krefjast viðbótarþjálfunar og hæfi fyrir undirmann sem er eini undirmaður sem gegnir vaktstöðu í brú.
2. Undirmenn sem gegna ásamt öðrum vaktstöðu í brú á haffæru kaupskipi sem er 200 brúttórúmllestir eða stærra skulu:
  - a) hafa náð að minnsta kosti 16 ára aldri;
  - b) sanna fyrir stjórnsýslunni að þeir séu við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - c) sanna fyrir stjórnsýslunni að þeir hafi:
    - i) gegnt viðurkenndu starfi á haffærum kaupskipum, t.d. lokið að minnsta kosti sex mánaða reynslutíma á sjó sem tengist einkum vaktstöðu í brú; eða
    - ii) lokið sérþjálfun með fullnægjandi árangri, annaðhvort áður en sjómennska hefst eða um borð í skipi, meðal annars nægilega löngum starfstíma á sjó, eins og stjórnsýslan krefst, sem skal vera að minnsta kosti tveir mánuðir;
  - d) hafa reynslu eða þjálfun sem felur í sér:
    - i) undirstöðuatríði sem varða slökkvistarf, skyndihjálp, aðferðir sem einstaklingar beita til að komast af, ógn sem steðjar að heilsu manna og öryggi einstaklinga;
    - ii) hæfni til að meðtaka fyrirmæli og gera sig skiljanlegan vakthafandi stýrimanni í málum sem snerta skyldustörf þeirra;
    - iii) hæfni til að stýra og framfylgja skipunum þar að lútandi og nægilega þekkingu á segul- og snúðáttavita til þess að vera fær um að gegna þessum skyldum;
    - iv) hæfni til að halda tryggn vörð með því að beita sjón og heyrn og greina frá í gráðum eða strikum með nokkurri nákvæmni úr hvaða átt hljóðmerki, ljós eða annar hlutur kemur;
    - v) kunnáttu í að skipta úr sjálfstýringu yfir í handstýringu og öfugt;
    - vi) þekkingu á notkun innri samskipta- og viðvörunarkerfa sem hafa þýðingu fyrir vaktstöðuna;

⁽¹⁾ Vísad er í samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar frá 1946 um útgáfu hæfnisskírteina fyrir háseta eða síðari samþykktir þar um.

- vii) þekkingu á svifblysum, handblysum og reykmerkjum sem fljóta á vatni;
  - viii) þekkingu á skyldum sínum í neyðartilvikum;
  - ix) þekkingu á sjómannamáli og skilgreiningum sem lúta að skyldum þeirra.
3. Heimilt er að afla reynslu, starfstíma eða þjálfunar sem krafist er samkvæmt c- og d-lið 2. mgr. með skyldustörfum sem tengjast vaktstöðu í brú, en aðeins ef slík skyldustörf eru unnin undir beinni yfirstjórn skipstjóra, vakthafandi stýrimanns eða hæfs undirmanns.
  4. Stjórnsýslan skal tryggja að fullgild staðfesting sé gefin út fyrir sjómenn sem sakir reynslu eða þjálfunar eru hæfir, í samræmi við ákvæði þessarar reglu, til að vinna störf undirmanns sem gegnir ásamt öðrum vaktstöðu í brú eða að tilheyrandi áritun komi fram á gildandi skírteini hans.
  5. Stjórnsýslan getur litið svo á að sjómaður hafi fullnægt kröfum þessarar reglu hafi hann gegnt svipuðu starfi á þílfari í að minnsta kosti eitt ár á næstu fimm árum fyrir gildistöku viðkomandi stjórnsýslu á STCW-samþykktinni.

III. KAFLI

VÉLARRÚM

REGLA III/2

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi yfirvélstjóra og annars vélstjóra á skipum með aðalafvél með 3 000 kW knúningsafl eða meira

1. Yfirvélstjóri og annar vélstjóri á skipum með aðalafvél með 3 000 kW knúningsafl eða meira skula hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um réttindi skal:
  - a) sanna fyrir stjórnsýslunni að hann sé við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - b) fullnægja kröfum til að öðlast réttindi vakthafandi vélstjóra; og
    - i) til að öðlast réttindi annars vélstjóra hafa starfað sem viðurkenndur aðstoðarvélstjóri eða vélstjóri á haffæru kaupskipi eigi skemur en 12 mánuði;
    - ii) til að öðlast réttindi yfirvélstjóra hafa gegnt viðurkenndu starfi á haffæru kaupskipi eigi skemur en 36 mánuði, þar af í að minnsta kosti 12 mánuði sem vélstjóri í ábyrgðarstöðu eftir að hafa uppfyllt skilyrði til að starfa sem annar vélstjóri;
  - c) hafa tekið þátt í viðurkenndu hagnýtu námskeiði í slökkvistörfum;
  - d) hafa staðist viðeigandi próf þannig að kröfum stjórnsýslunnar sé fullnægt þar sem prófað er meðal annars í því efni sem um getur í viðbæti við þessa reglu, með þeim hætti þó að stjórnsýslunni er heimilt að víkja frá þessum prófkröfum að því marki sem nauðsynlegt er talið fyrir yfirmenn á skipum með takmarkað knúningsafl í strandsiglingum um leið og tekið er tillit til hvaða áhrif það hefur á öryggi allra skipa sem kunna að sigla á sömu leiðum.

3. Við þjálfun sem miðar að því að veita nauðsynlega fræðilega þekkingu og hagnýta reynslu skal taka mið af viðeigandi alþjóðareglum og -tilmælum.
4. Þekking sem krafist er samkvæmt hinum ýmsu málsgreinum viðbætisins getur verið breytileg eftir því hvort um réttindi yfirvélstjóra eða annars vélstjóra er að ræða.

VIÐBÆTUR VIÐ REGLU III/2

Lágmarksþekking sem krafist er til að öðlast réttindi yfirvélstjóra og annars vélstjóra á skipum með aðalafvél með 3 000 kW knúningsafl eða meira

1. Námsefnið hér að aftan er tekið saman til að prófa umsækjendur um réttindi yfirvélstjóra eða annars vélstjóra á skipum með aðalafvél með 3 000 kW knúningsafl eða meira. Með það í huga að annar vélstjóri skal vera þess umkominn að axla ábyrgð yfirvélstjóra hvenær sem er ber að miða próf í þessum greinum við það að meta hæfni umsækjanda til að tileinka sér allar fánlegar upplýsingar um örugga stjórnun skipsvéla.
2. Stjórnsýslunni er með tilliti til ákvæða a-liðar 4. mgr. hér að aftan heimilt að fella brott kröfur um þekkingu á aflvélum af öðrum gerðum en þeim vélasamstæðum sem skírteinið sem gefa skal út gildir fyrir. Skírteini sem gefið er út á slíkum forsendum skal ekki gilda um flokka vélasamstæða sem felldir hafa verið brott fyrir en viðkomandi vélstjóri sannar fyrir stjórnsýslunni hæfni sína á því sviði. Geta ber um slíkar takmarkanir í skírteini.
3. Umsækjendur skulu hafa fræðilega þekkingu í eftirfarandi greinum:
  - a) varmaafifræði og varmaflutningi;
  - b) vélfræði og vökvaafifræði;
  - c) rekstrarforsendum aflvéla skipa (dísil-, gufu- og gashverfill) og kælikerfa;
  - d) eðlis- og efnafræðilegum eiginleikum eldsneytis og smurningsefnis;
  - e) eiginleikum efna;
  - f) efna- og eðlisfræði elds og slökkviefna;
  - g) raftækni-fræði, rafeindatækni og rafbúnaði með tilliti til skipa;
  - h) undirstöðuatriðum sjálfvirkni, tækjabúnaðar og stýrikerfa;
  - i) skipahönnun og -smíði, meðal annars aðgerðum til að koma í veg fyrir tjón.
4. Umsækjendur skulu hafa nægilega hagnýta þekkingu að minnsta kosti í eftirfarandi greinum:
  - a) stjórnun og viðhaldi:
    - i) dísilvéla skipa;
    - ii) gufuaflbúnaðar skipa;
    - iii) gashverfla skipa;

- b) stjórnun og viðhaldi hjálparvéla, meðal annars dælu- og lagnakerfis, ketilbúnaðar og stýrisvéla;
  - c) stjórnun, prófun og viðhaldi raf- og stillibúnaðar;
  - d) stjórnun og viðhaldi lestunar- og losunarbúnaðar og vélbúnaðar á þilfari;
  - e) greiningu bilunar í vélbúnaði, hvar hana er að finna og aðgerðir til að koma í veg fyrir tjón;
  - f) skipulagi öruggs viðhalds og viðgerða;
  - g) aðferðum og hjálpartækjum til að koma í veg fyrir, uppgötva og slökkva eld;
  - h) aðferðum og hjálpartækjum til að koma í veg fyrir umhverfismengun af völdum skipa;
  - i) reglum sem ber að hlíta til að koma í veg fyrir mengun hafsins;
  - j) áhrifum hafmengunar á umhverfi;
  - k) skyndihjálp með tilliti til líkamstjóns sem getur hent í vélarrúmi og notkun búnaðar til að veita skyndihjálp;
  - l) hvernig björgunarbúnaður virkar og nota ber slíkan búnað;
  - m) hvernig koma á í veg fyrir tjón;
  - n) öruggum vinnubrögðum.
5. Umsækjendur skulu hafa þekkingu á alþjóðasiglingalögum eins og þau birtast í alþjóðasamningum og -samþykktum að því marki sem um er að ræða sérstakar skyldur og ábyrgð þeirra sem starfa í vélarrúmi, einkum á sviði öryggismála og verndunar hafsins. Stjórnsýslunni er ætlað að meta hversu víðtæk þekking á sviði innlendra siglingalaga skal vera en hún skal þó fela í sér þekkingu á fyrirkomulagi um framkvæmd ákvæða alþjóðasamninga og -samþykta á innlendum vettvangi.
6. Umsækjendur skulu hafa þekkingu á sviði verkstjórnar, skipulags og þjálfunar um borð í skipum.

REGLA III/3

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi yfirvélstjóra og annars vélstjóra á skipum með aðalafvél með milli 750 og 3 000 kW knúningsafl

1. Yfirvélstjóri og annar vélstjóri á skipum með aðalafvél með milli 750 og 3 000 kW knúningsafl skulu hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um réttindi skal:
  - a) sanna fyrir stjórnsýslunni að hann sé við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - b) fullnægja kröfum til að öðlast réttindi vakthafandi vélstjóra; og
    - i) til að öðlast réttindi annars vélstjóra hafa starfað sem viðurkenndur aðstoðarvélstjóri eða vélstjóri á haffæru kaupskipi eigi skemur en 12 mánuði;
    - ii) til að öðlast réttindi yfirvélstjóra hafa gegnt viðurkenndu starfi á haffæru kaupskipi eigi skemur en 24 mánuði, þar af í að minnsta kosti 12 mánuði eftir að hafa uppfyllt skilyrði til að starfa sem annar vélstjóri;

- c) hafa tekið þátt í viðurkenndu hagnýtu námskeiði í slökkvistörfum;
  - d) hafa staðist viðeigandi próf þannig að kröfum stjórnáslunnar sé fullnægt þar sem prófað er meðal annars í því efni sem um getur í viðbæti við þessa reglu, með þeim hætti þó að stjórnáslunni er heimilt að víkja frá þessum prófkröfum og kröfum um starfstíma á sjó fyrir yfirmenn á skipum í strandsiglingum um leið og tekið er tillit til þeirra gerða sjálfvirks og fjarstýrðs stjórnbúnaðar sem slík skip eru búin og hvaða áhrif það kunni að hafa á öryggi allra skipa sem sigla á sömu leiðum.
3. Við þjálfun sem miðar að því að veita nauðsynlega fræðilega þekkingu og hagnýta reynslu skal taka mið af viðeigandi alþjóðareglum og -tilmælum.
  4. Þekking sem krafist er samkvæmt hinum ýmsu málsgreinum viðbætisins getur verið breytileg eftir því hvort um réttindi yfirvélstjóra eða annars vélstjóra er að ræða.
  5. Vélstjóra sem er hæfur til að gegna starfi annars vélstjóra á skipum með aðalafvlél með 3 000 kW knúningsafl eða meira er heimilt að gegna starfi yfirvélstjóra á skipum með aðalafvlél með minna en 3 000 kW knúningsafl, að því tilskildu að viðkomandi hafi starfað sem vélstjóri í ábyrgðarstöðu í að minnsta kosti 12 mánuði á sjó.

VIÐBÆTUR VIÐ REGLU III/3

Lágmarksþekking sem krafist er til að öðlast réttindi yfirvélstjóra og annars vélstjóra á skipum með aðalafvlél með milli 750 og 3 000 kW knúningsafl

1. Námsefnið hér að aftan er tekið saman til að prófa umsækjendur um réttindi yfirvélstjóra eða annars vélstjóra á skipum með aðalafvlél með milli 750 og 3 000 kW knúningsafl. Með það í huga að annar vélstjóri skal vera þess umkominn að axla ábyrgð yfirvélstjóra hvenær sem er ber að miða próf í þessum greinum við það að meta hæfni umsækjanda til að tileinka sér allar fánlegar upplýsingar um örugga stjórnun skipsvéla.
2. Stjórnáslunni er með tilliti til ákvæða d-liðar 3. mgr. og a-liðar 4. mgr. hér að aftan heimilt að fella brott kröfur um þekkingu á aflvélum af öðrum gerðum en þeim vélasamstæðum sem skírteinið sem gefa skal út gildir fyrir. Skírteini sem gefið er út á slíkum forsendum skal ekki gilda um flokka vélasamstæða sem felldir hafa verið brott fyrir en viðkomandi vélstjóri sannar fyrir stjórnáslunni hæfni sína á því sviði. Geta ber um slíkar takmarkanir í skírteini.
3. Umsækjendur skulu hafa nægilega fræðilega undirstöðuþekkingu til að skilja grundvallaratriði eftirfarandi greina:
  - a) brunaferlis;
  - b) varmaflutnings;
  - c) vélfræði og vökvaafllfræði;
  - d) i) dísilvéla skipa;
  - ii) gufuaflbúnaðar skipa;
  - iii) gashverfla skipa;

- e) stýrisvéla;
  - f) eiginleika eldsneytis og smurningsefnis;
  - g) eiginleika efna;
  - h) slökkviefna;
  - i) rafbúnaðar skipa;
  - j) sjálfvirkni, tækjabúnaðar og stýrikerfis;
  - k) skipasmíði, meðal annars aðgerðir til að koma í veg fyrir tjón.
  - l) hjálparbúnaðar.
4. Umsækjendur skulu hafa nægilega hagnýta þekkingu að minnsta kosti í eftirfarandi greinum:
- a) stjórnun og viðhaldi:
    - i) dísilvéla skipa;
    - ii) gufuafnbúnaðar skipa;
    - iii) gashverfla skipa;
  - b) stjórnun og viðhaldi hjálparvéla, meðal annars stýrisvéla;
  - c) stjórnun, prófun og viðhaldi raf- og stýribúnaðar;
  - d) stjórnun og viðhaldi lestunar- og losunarbúnaðar og vélbúnaðar á þilfari;
  - e) greiningu bilunar í vélbúnaði, hvar hana er að finna og aðgerðum til að koma í veg fyrir tjón;
  - f) skipulagi öruggs viðhalds og viðgerða;
  - g) aðferðum og hjálpartækjum til að koma í veg fyrir, uppgötva og slökkva eld;
  - h) reglum sem ber að hlíta um mengun hafsins og aðferðum og hjálpartækjum til að koma í veg fyrir þess háttar mengun;
  - i) skyndihjálp með tilliti til líkamstjóns sem getur hent í vélarrúmi og notkun búnaðar til að veita skyndihjálp;
  - j) hvernig björgunarbúnaður virkar og nota ber slíkan búnað;
  - k) hvernig koma á í veg fyrir tjón með sérstöku tilliti til aðgerða sem grípa ber til ef sjór flæðir inn í vélarrúm;
  - l) öruggum vinnubrögðum.
5. Umsækjendur skulu hafa þekkingu á alþjóðasiglingalögum eins og þau birtast í alþjóðasamningum og -samþykktum að því marki sem um er að ræða sérstakar skyldur og ábyrgð þeirra sem starfa í vélarrúmi, einkum á sviði öryggismála og verndunar hafsins. Stjórnsýslunni er ætlað að meta hversu víðtæk þekking á sviði innlendra siglingalaga skal vera en hún skal þó fela í sér þekkingu á fyrirkomulagi um framkvæmd ákvæða alþjóðasamninga og -samþykktá á innlendum vettvangi.
6. Umsækjendur skulu hafa þekkingu á sviði verkstjórnar, skipulags og þjálfunar um borð í skipum.

REGLA III/4

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi vakthafandi vélstjóra í vélarrúmi sem er mannað með hefðbundnum hætti eða eftirlitsvélstjóra í vélarrúmi sem er ómannað öðru hvoru

1. Vakthafandi vélstjóri í vélarrúmi sem er mannað með hefðbundnum hætti og eftirlitsvélstjóri í vélarrúmi sem er ómannað öðru hvoru á hafskipum með aðalaflvél með 750 kW knúningsafl eða meira skulu hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um réttindi skal:
  - a) hafa náð að minnsta kosti 18 ára aldri;
  - b) sanna fyrir stjórnarsýslunni að hann sé við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - c) hafa lokið í allt að minnsta kosti þriggja ára viðurkenndu námi eða þjálfun með tilliti til stöðu vélstjóra;
  - d) hafa nægilega langa starfsreynslu á sjó sem getur verið hluti af þriggja ára tímabilinu sem um getur í c-lið;
  - e) sanna fyrir stjórnarsýslunni að hann hafi fræðilega og hagnýta þekkingu sem hæfir starfi vélstjóra við stjórnun og viðhald skipsvéla;
  - f) hafa tekið þátt í viðurkenndu hagnýtu námskeiði í slökkvistörfum;
  - g) hafa þekkingu á öruggum vinnubrögðum.

Stjórnarsýslunni er heimilt að víkja frá kröfum c- og d-liðar vegna vélstjóra á strandsiglingaskipum með aðalaflvél með knúningsafl undir 3 000 kW um leið og tekið er tillit til þess hvaða áhrif það kunni að hafa á öryggi allra skipa sem sigla á sömu leiðum.

3. Umsækjendur skulu hafa þekkingu á stjórnun og viðhaldi aðal- og hjálparvéla, meðal annars þekkingu á viðeigandi reglugerðarákvæðum, auk þess að kunna skil á eftirfarandi atriðum hið minnsta:
  - a) Almenn vaktstaða
    - i) skyldum samfara því að hefja og taka að sér vakt;
    - ii) hefðbundnum skyldustörfum á vakt;
    - iii) færslum í dagbók í vélarrúmi og hvernig beri að túlka álestur; iv) skyldum samfara því að skila af sér vakt.
  - b) Aðal- og hjálparvélar
    - i) aðstoð við að gera aðal- og hjálparvélar klárar;
    - ii) stjórnun gufukatla, meðal annars brunakerfis;
    - iii) aðferðum við að fylgjast með vatnsmagni í gufukötlum og nauðsynlegum aðgerðum sem grípa ber til ef vatnsmagn er ekki sem skyldi;
    - iv) greiningu algengra bilana í vélum og búnaði í vélar- og ketilrými og nauðsynlegar aðgerðir til að koma í veg fyrir tjón.

- c) Dælikerfi
    - i) hefðbundnum dælingaraðferðum;
    - ii) stjórnun lensi-, kjölfestu- og lestartælikerfa.
  - d) Orkuver
    - Undirbúningi, ræsingu, tengingu og aftengingu rafala.
  - e) Neyðar- og öryggisráðstafanir
    - i) öryggisráðstöfunum sem fylgja ber á vakt og aðgerðum sem grípa ber til án tafar ef eldur brýst út eða slys ber að höndum, einkum með tilliti til olúkerfa;
    - ii) haldgóðri einangrun rafbúnaðar og -tækja og annars nauðsynlegs búnaðar áður en skipverjum er heimilað að vinna við slíkan búnað eða tæki.
  - f) Mengunarvarnir
    - Varúðarráðstöfunum sem fylgja ber til að koma í veg fyrir umhverfismengun af völdum olíu, farmúrgangs, skolps, reyks eða annarra mengunarefna. Notkun mengunarvarnbúnaðar, t.d. olúvatnsskilja, eðjutanka og skolplosunarbúnaðar.
  - g) Skyndihjálp
    - Nauðsynlegri skyndihjálp með tilliti til líkamstjóns sem getur hent í vélarrúmi.
4. Stjórnsýslunni er heimilt að fella brott kröfur um þekkingu samkvæmt ii- og iii-lið b-liðar 3. mgr. ef gufukatlar eru ekki hluti af vélbúnaði skipa. Skírteini sem gefið er út á slíkum forsendum gildir ekki fyrir störf um borð í skipum þar sem gufukatlar eru hluti af vélbúnaði skipa fyrir en viðkomandi vélstjóri sannar fyrir stjórnsýslunni hæfni sína í þeim greinum sem voru felldar brott. Geta ber um slíkar takmarkanir í skírteini.
5. Við þjálfun sem miðar að því að veita nauðsynlega fræðilega þekkingu og hagnýta reynslu skal taka mið af viðeigandi alþjóðareglum og -tilmælum.

REGLA III/5

Lögboðnar lágmarkskröfur sem vélstjóra ber að fullnægja til að viðhalda hæfni sinni og þekkingu

1. Vélstjórar með skírteini sem eru á sjó eða hyggjast fara aftur á sjó eftir hlé í landi skulu, til að viðhalda réttindum sínum til starfa á sjó í þeirri stöðu sem skírteini þeirra gera ráð fyrir, sanna reglulega fyrir stjórnsýslunni eða eigi sjaldnar en á fimm ára fresti:
- a) að þeir séu við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - b) starfshæfni sína:
    - i) með að minnsta kosti eins árs viðurkenndum starfsferli sem vélstjóri á hafskipum á næstliðnum fimm árum; eða

- ii) með því að hafa gegnt störfum sem eiga skylt við gráðu þess skírteinis sem viðkomandi hefur aflað sér enda séu þau að minnsta kosti álitin jafngilda þeim starfsferli á sjó sem krafist er í i-lið b-liðar 1. mgr; eða
- iii) með einu af eftirfarandi:
  - að standast viðurkennt próf, eða
  - að ljúka viðurkenndu námskeiði eða námskeiðum með viðunandi hætti, eða
  - að ljúka að minnsta kosti þriggja mánaða viðurkenndum starfsferli sem stýrimaður á hafskipum í umframstöðu eða lægri stöðu en skírteini viðkomandi segir til um rétt áður en hann tekur við þeirri stöðu sem hann á rétt til í krafti skírteinisins.
2. Í námskeiði eða námskeiðum sem um getur í iii-lið b-liðar 1. mgr. skulu einkum felast breytingar á viðeigandi alþjóðareglum og -tilmælum sem fjalla um öryggi mannlífa á hafinu og verndun hafsins.
3. Stjórnsýslan skal tryggja að textar nýlegra breytinga á alþjóðareglum um öryggi mannlífa á hafinu og verndun hafsins séu til um borð í skipum undir lögsögu hennar.

REGLA III/6

Lögboðnar lágmarkskröfur sem undirmenn sem gegna ásamt öðrum vaktstöðu í vélarrúmi skulu fullnægja

1. Fjallað er um lágmarkskröfur sem undirmenn sem gegna ásamt öðrum vaktstöðu í vélarrúmi skulu fullnægja í 2. mgr. Þessar kröfur gilda ekki um:
  - a) undirmenn sem eru útnefndir aðstoðarmenn vakthafandi vélstjóra(1);
  - b) undirmenn í þjálfun;
  - c) undirmenn sem gegna skyldum á vakt sem ekki krefjast fagkunnáttu.
2. Undirmenn sem gegna ásamt öðrum vaktstöðu í vélarrúmi skulu:
  - a) hafa náð að minnsta kosti 16 ára aldri;
  - b) sanna fyrir stjórnsýslunni að þeir séu við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - c) sanna fyrir stjórnsýslunni að þeir hafi:
    - i) reynslu eða þjálfun sem felur í sér undirstöðuatriði sem varða slökkvistarf, skyndihjálp, aðferðir sem einstaklingar beita til að komast af, ógn sem steðjar að heilsu manna og öryggi einstaklinga;
    - ii) hæfni til að meðtaka fyrirmæli og gera sig skiljanlegan í málum sem snerta skyldustörf þeirra;

(1) Vísað er í ályktun nr. 9 - „Tilmæli um lágmarkskröfur sem undirmenn sem tilnefndir eru sem aðstoðarmenn vakthafandi vélstjóra skulu fullnægja“, sem alþjóðaráðstefnan um þjálfun og réttindi sjómanna samþykkti 1978.

- d) sanna fyrir stjórnýslunni að þeir hafi:
- starfsreynslu í landi sem tengist störfum þeirra á sjó að viðbætti nægilega langri starfsreynslu á sjó sem stjórnýslan ákveður; eða
  - fengið sérþjálfun, annaðhvort áður en sjómennska hefst eða um borð í skipi, meðal annars nægilega langa starfsreynslu á sjó sem stjórnýslan ákveður; eða
  - að minnsta kosti sex mánaða viðurkennda starfsreynslu á sjó.
3. Fyrirnefndir undirmenn skulu hafa þekkingu á:
- vaktstöðu í vélarrúmi og hæfni til að sinna almennum skyldustörfum á vakt;
  - öruggum vinnubrögðum sem tengjast störfum í vélarrúmi;
  - fagorðum sem notuð eru í vélarrúmi og heiti véla og búnaðar sem tengjast störfum þeirra;
  - grunnaðgerðum sem lúta að umhverfisvernd.
4. Undirmenn á ketilvakt skulu hafa þekkingu á öruggri umsjón með kötlum og hæfni til að viðhalda réttu vatnsmagni og gufuþrýstingi.
5. Undirmenn sem gegna ásamt öðrum vaktstöðu í vélarrúmi skulu þekkja skyldur samfara vaktstöðu í vélarrúmi á því skipi sem þeir munu starfa á. Undirmenn skulu einkum, að því er skipið varðar,
- hafa þekkingu á innri samskiptakerfum sem hafa þýðingu fyrir vaktstöðuna;
  - hafa þekkingu á flóttaleiðum úr vélarrúmi;
  - hafa þekkingu á viðvörðunarkerfum í vélarrúmi og hæfni til að gera greinarmun á mismunandi viðvörðunarkerkjum með sérstöku tilliti til viðvörðunar vegna eldkæfandi lofttegunda;
  - þekkja til hvar slökkvibúnaður er staðsettur í vélarrúmi og hvernig ber að nota hann.
6. Stjórnýslan getur litið svo á að sjómaður hafi fullnægt kröfum þessarar reglu hafi hann gegnt svipuðu starfi á þilfari í að minnsta kosti eitt ár á næstu fimm árum fyrir gildistöku viðkomandi stjórnýslu á STCW-samþykktinni.

IV. KAFLI

LOFTSKEYTAMENN

Til skýringar:

Lögboðin ákvæði um vaktstöðu í fjarskiptastöðvum er að finna í alþjóðareglum um þráðlaus fjarskipti og alþjóðasamningnum frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu, með áorðnum breytingum. Ákvæði um viðhald fjarskiptastöðva er að finna í alþjóðasamningnum frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS), með áorðnum breytingum og leiðbeiningum sem stofnunin⁽¹⁾ hefur samþykkt.

REGLA IV/1

Beiting

1. Ákvæði þessa kafla gilda um loftskeytamenn á skipi sem er rekið í samræmi við heimsöryggiskerfið til nota í sjávarháská (GMDSS) eins og mælt er fyrir um í alþjóðasamningnum frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS), með áorðnum breytingum.
2. Fram til 1. febrúar 1999, ber loftskeytamönnum á skipi sem fullnægir ákvæðum alþjóðasamningsins frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS), sem voru í gildi fyrir 1. febrúar 1992, að fullnægja ákvæðum alþjóðasamþykktarinnar frá 1978 um þjálfun, réttindi og vaktstöður sjómanna sem voru í gildi fyrir 1. desember 1992.

REGLA IV/2

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast réttindi loftskeytamanna í GMDSS-fjarskiptastöð

1. Loftskeytamenn sem bera ábyrgð á eða vinna skyldustörf á fjarskiptasviði um borð í skipi skulu hafa viðeigandi skírteini, eitt eða fleiri, sem stjórnsýslan gefur út eða viðurkennir samkvæmt ákvæðum alþjóðareglna um þráðlaus fjarskipti.
2. Að auki skal loftskeytamaður um borð í skipi, sem samkvæmt alþjóðasamningnum frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS), með áorðnum breytingum, skal útbúið fjarskiptabúnaði:
  - a) hafa náð að minnsta kosti 18 ára aldri;
  - b) sanna fyrir stjórnsýslunni að hann sé við góða heilsu, einkum hvað sjón og heyrn varðar;
  - c) fullnægja kröfum viðbætisins við þessa reglu.
3. Umsækjendur um réttindi skulu standast próf sem viðkomandi stjórnsýsla viðurkennir.
4. Sú þekking sem krafist er til að öðlast réttindi skal nægja til þess að loftskeytamenn geti unnið skyldustörf sín örugglega og á skilvirkan hátt. Sú þekking sem krafist er til að fá í hendur hverja þá gerð skírteinis sem um getur í alþjóðareglum um þráðlaus fjarskipti skal vera í samræmi við þær reglur. Að auki skal þekking og þjálfun sem krafist er til að fá þau skírteini sem um getur í alþjóðareglum um þráðlaus fjarskipti vera í þeim greinum sem taldar eru upp í viðbætinum við þessa reglu. Þegar ákveðið er hvað telst tilhlýðileg þekking og þjálfun skal stjórnsýslan skal taka mið af viðeigandi tilmælum stofnunarinnar⁽²⁾.

⁽¹⁾ Vísad er í leiðbeiningar um viðhald fjarskiptabúnaðar fyrir heimsöryggiskerfi til nota í sjávarháská (GMDSS) sem nær til hafsvæða A3 og A4 og stofnunin samþykkti með ályktun A. 702 (17).

⁽²⁾ Vísad er í tilmæli um þjálfun skipverja í fjarskiptastöð samkvæmt heimsöryggiskerfi til nota í sjávarháská (GMDSS) sem stofnunin samþykkti með ályktun A. 703 (17).

VIÐBÆTIR VIÐ REGLU IV/2

Lágmarksviðbótarþekking og -þjálfun sem krafist er af loftskeytamönnum

1. Auk þess að fullnægja kröfum vegna útgáfu skírteinis í samræmi við alþjóðareglur um þráðlaus fjarskipti skulu loftskeytamenn hafa þekkingu og þjálfun, meðal annars hagnýta þjálfun, í eftirfarandi greinum:
  - a) að veita fjarskiptaþjónustu í neyðartilvikum, t.d.:
    - i) þegar yfirgefa skal skip;
    - ii) þegar eldur brýst út um borð í skipi;
    - iii) þegar fjarskiptabúnaður bilar að hluta eða algerlega;
  - b) meðferð björgunarfara og -báta og tækjabúnaðar þeirra með sérstöku tilliti til fjarskiptabúnaðar til bjargar mannlífum;
  - c) að komast af á hafi úti;
  - d) skyndihjálp;
  - e) að koma í veg fyrir og slökkva eld með sérstöku tilliti til fjarskiptabúnaðar;
  - f) fyrirbyggjandi ráðstöfunum til að tryggja öryggi skips og skipverja í tengslum við hættu sem stafar af fjarskiptabúnaði, t.d. rafgeislun, hætta af völdum efna og aflrænna fyrirbæra;
  - g) notkun leitar- og björgunarhandbókar manna á kaupskipum (MERSAR) með sérstöku tilliti til fjarskipta;
  - h) notkun kerfa og aðferða til að gefa upp staðsetningu skipa;
  - i) notkun alþjóðlegu merkjabókarinnar og íðorðasafns sjómanna;
  - j) notkun kerfa og aðferða þegar leita þarf læknisráða um fjarskiptabúnað.
2. Stjórnsýslunni er heimilt eftir aðstæðum að víkja frá kröfum 1. mgr. um þekkingu og þjálfun vegna útgáfu skírteinis loftskeytamanns þegar um er að ræða handhafa skírteinis sem er gefið út samkvæmt ákvæðum II., III. og IV. kafla, að því tilskildu að stjórnsýslunni sé sýnt fram á að þjálfun eða þekking vegna útgáfu þess skírteinis sem viðkomandi hefur sé viðunandi.

REGLA IV/3

Lögboðnar lágmarkskröfur sem loftskeytamönnum GMDSS-fjarskiptastöðvar ber að fullnægja til að viðhalda hæfni sinni og þekkingu

1. Loftskeytamenn með skírteini, eitt eða fleiri, sem stjórnsýslan gefur út eða viðurkennir skulu, til að teljast hæfir til að gegna áfram störfum um borð í hafskipum, sanna fyrir stjórnsýslunni eftirfarandi:
  - a) að þeir séu við góða heilsu, einkum hvað sjón, heyrn og mál varðar með reglulegu millibili eða eigi sjaldnar en á fimm ára fresti; og
  - b) starfshæfni sína:
    - i) með því að starfa sem loftskeytamaður um borð í haffæru kaupskipi án þess að einstakt hlé á störfum vari lengur en fimm ár; eða
    - ii) með því að hafa gegnt störfum sem eiga skylt við gráðu þess skírteinis sem viðkomandi hefur aflað sér enda séu þau að minnsta kosti álitin jafngilda þeim starfsferli á sjó sem krafist er í i-lið b-liðar 1. mgr; eða
    - iii) með því að standast viðurkennt próf eða ljúka viðurkenndu námskeiði eða námskeiðum með viðunandi hætti á sjó eða í landi þar sem fjallað er um efni sem hefur beina þýðingu fyrir öryggi mannlífa á hafinu og sem hafa gildi með tilliti til þess skírteinis sem viðkomandi einstaklingur hefur, í samræmi við alþjóðasamninginn frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS), með áorðnum breytingum, og alþjóðareglur um þráðlaus fjarskipti.
2. Stjórnsýslunni er heimilt að krefjast þess að loftskeytamenn standist viðurkennt próf eða ljúka viðurkenndu námskeiði eða námskeiðum með viðunandi hætti á sjó eða í landi þar sem sérstaklega er fjallað um skyldustörf sem lúta að öryggi þegar nýjar aðferðir, tækjabúnaður eða starfsvenjur verða lögboðnar um borð í skipum sem heimilt er að sigla undir fána þátttökuríkis.
3. Loftskeytamenn skulu ljúka viðurkenndri, viðeigandi þjálfun eða prófum með viðunandi hætti, þar sem tekið er tillit til viðeigandi alþjóðareglna og -tilmæla, til að viðhalda hæfni sinni til starfa á sjó um borð í skipum af sérstakri gerð sem sérstakar þjálfunarkröfur hafa verið samþykktar fyrir á alþjóðavettvangi.
4. Stjórnsýslan skal tryggja að textar nýlegra breytinga á alþjóðlegum reglum sem varða þráðlaus fjarskipti og öryggi mannlífa á hafinu séu til um borð í skipum sem heimilt er að sigla undir fána hennar.
5. Stjórnsýslan er hvött, í samráði við hlutaðeigandi aðila, til að ákvarða eða stuðla að ákvörðun um skipulagningu upprifjunar- og endurmenntunarnámskeiða fyrir loftskeytamenn sem eru á sjó, einkum þá sem óska eftir að hefja störf um borð í hafskipum á ný, sem eru, eftir atvikum, annaðhvort valfrjáls námskeið eða skyldunámskeið. Á viðkomandi námskeiði eða námskeiðum skal fjalla um efni sem hafa beina þýðingu fyrir skyldustörf á sviði fjarskipta og breytingar á sviði fjarskiptatækni um borð í skipum og á viðeigandi alþjóðareglum og -tilmælum varðandi öryggi mannlífa á hafinu.

V. KAFLI

SÉRKRÖFUR VEGNA TANKSKIPA

REGLA V/1

Lögboðnar lágmarkskröfur vegna þjálfunar og menntunar og hæfis skipstjóra og yfir- og undirmanna á olíuflutningaskipum

1. Yfir- og undirmenn sem ætlað er að gegna sérstökum skyldustörfum, og bera ábyrgð þeim samfara, í tengslum við farm sem og lestunar- og losunarbúnað í olíuflutningaskipum og sem hafa ekki starfað um borð í slíkum skipum sem fastráðnir skipverjar skulu áður en þeir takast slík skyldustörf á hendur ljúka viðeigandi námskeiði í slökkvistörfum í landi; og
  - a) inna af hendi störf um borð í skipi undir eftirliti nægilega lengi til að öðlast næga leikni í öruggum vinnubrögðum; eða
  - b) ljúka viðurkenndu kynningarnámskeiði um grundvallarvarúðarráðstafanir og aðgerðir varðandi öryggi og mengunarvarnir, hönnun og innréttingar olíuflutningaskipa af ýmsum gerðum, farmtegundir, áhættu þeim samfara og tækjabúnað til að meðhöndla þær, almenn vinnubrögð og orð og hugtök sem tengjast olíuflutningaskipum.
2. Skipstjórar, yfirvélstjórar, yfirstýrimenn, aðrir stýrimenn og, ef um aðra en fyrrnefnda aðila er að ræða, hver sá sem ber beina ábyrgð á lestun, losun og eftirliti með farni í flutningi eða meðhöndlun hans skulu, auk þess sem kveðið er á um í 1. mgr., hafa:
  - a) reynslu á viðeigandi sviði sem hæfir þeim störfum sem þeim ber að inna af hendi um borð í olíuflutningaskipi; og
  - b) lokið sérþjálfun sem hæfir þeim störfum sem þeim ber að inna af hendi, t.d. sem lýtur að öryggi olíuflutningaskipa, eldvarnarráðstöfunum og -kerfum, mengunarvörnum og -eftirliti, vinnubrögðum og skyldum samkvæmt gildandi lögum og reglugerðum.
3. Í allt að tvö ár eftir að STCW-samþykktin hefur gengið í gildi í þátttökuríki er heimilt að líta svo á að sjómaður hafi fullnægt kröfum b-liðar 2. mgr. hafi hann starfað á því sviði sem um ræðir um borð í olíuflutningaskipum í að minnsta kosti eitt ár á næstliðnum fimm árum.

REGLA V/2

Lögboðnar lágmarkskröfur vegna þjálfunar og menntunar og hæfis skipstjóra og yfir- og undirmanna á efnaflutningaskipum

1. Yfir- og undirmenn sem ætlað er að gegna sérstökum skyldustörfum, og bera ábyrgð þeim samfara, í tengslum við farm sem og lestunar- og losunarbúnað í efnaflutningaskipum og sem hafa ekki starfað um borð í slíkum skipum sem fastráðnir skipverjar skulu áður en þeir takast slík skyldustörf á hendur ljúka viðeigandi námskeiði í slökkvistörfum í landi; og
  - a) inna af hendi störf um borð í skipi undir eftirliti nægilega lengi til að öðlast næga leikni í öruggum vinnubrögðum; eða
  - b) ljúka viðurkenndu kynningarnámskeiði um grundvallarvarúðarráðstafanir og aðgerðir

varðandi öryggi og mengunarvarnir, hönnun og innréttingar efnaflutningaskipa af ýmsum gerðum, farmtegundir, áhættu þeim samfara og tækjabúnað til að meðhöndla þær, almenn vinnubrögð og orð og hugtök sem tengjast efnaflutningaskipum.

2. Skipstjórar, yfirvélstjórar, yfirstýrimenn, aðrir stýrimenn og, ef um aðra en fyrrnefnda aðila er að ræða, hver sá sem ber beina ábyrgð á lestun, losun og eftirliti með farmi í flutningi eða meðhöndlun hans skulu, auk þess sem kveðið er á um í 1. mgr., hafa:
  - a) reynslu á viðeigandi sviði sem hæfir þeim störfum sem þeim ber að inna af hendi um borð í efnaflutningaskipi; og
  - b) lokið sérþjálfun sem hæfir þeim störfum sem þeim ber að inna af hendi, t.d. sem lýtur að öryggi efnaflutningaskipa, eldvarnarráðstöfunum og -kerfum, mengunarvörnum og -eftirliti, vinnubrögðum og skyldum samkvæmt gildandi lögum og reglugerðum.
3. Í allt að tvö ár eftir að STCW-samþykktin frá 1978 hefur gengið í gildi í þátttökuríki er heimilt að líta svo á að sjómaður hafi fullnægt kröfum b-liðar 2. mgr. hafi hann starfað á því sviði sem um ræðir um borð í efnaflutningaskipum í að minnsta kosti eitt ár á næstliðnum fimm árum.

REGLA V/3

Lögboðnar lágmarkskröfur vegna þjálfunar og menntunar og hæfis skipstjóra og yfir- og undirmanna á gasflutningaskipum

1. Yfir- og undirmenn sem ætlað er að gegna sérstökum skyldustörfum, og bera ábyrgð þeim samfara, í tengslum við farm sem og lestunar- og losunarbúnað í gasflutningaskipum og sem hafa ekki starfað um borð í slíkum skipum sem fastráðnir skipverjar skulu áður en þeir takast slík skyldustörf á hendur ljúka viðeigandi námskeiði í slökkvistörfum í landi; og
  - a) inna af hendi störf um borð í skipi undir eftirliti nægilega lengi til að öðlast næga leikni í öruggum vinnubrögðum; eða
  - b) ljúka viðurkenndu kynningarnámskeiði um grundvallarvarúðarráðstafanir og aðgerðir varðandi öryggi og mengunarvarnir, hönnun og innréttingar gasflutningaskipa af ýmsum gerðum, farmtegundir, áhættu þeim samfara og tækjabúnað til að meðhöndla þær, almenn vinnubrögð og orð og hugtök sem tengjast gasflutningaskipum.
2. Skipstjórar, yfirvélstjórar, yfirstýrimenn, aðrir stýrimenn og, ef um aðra en fyrrnefnda aðila er að ræða, hver sá sem ber beina ábyrgð á lestun, losun og eftirliti með farmi í flutningi eða meðhöndlun hans skulu, auk þess sem kveðið er á um í 1. mgr., hafa:
  - a) reynslu á viðeigandi sviði sem hæfir þeim störfum sem þeim ber að inna af hendi um borð í gasflutningaskipi; og
  - b) lokið sérþjálfun sem hæfir þeim störfum sem þeim ber að inna af hendi, t.d. sem lýtur að öryggi gasflutningaskipa, eldvarnarráðstöfunum og -kerfum, mengunarvörnum og -eftirliti, vinnubrögðum og skyldum samkvæmt gildandi lögum og reglugerðum.
3. Í allt að tvö ár eftir að STCW-samþykktin frá 1978 hefur gengið í gildi í þátttökuríki er heimilt að líta svo á að sjómaður hafi fullnægt kröfum b-liðar 2. mgr. hafi hann starfað á því sviði sem um ræðir um borð í gasflutningaskipum í að minnsta kosti eitt ár á næstliðnum fimm árum.

VI. KAFLI

HÆFNI Í MEÐFERÐ BJÖRGUNARFARA

REGLA VI/1

Lögboðnar lágmarkskröfur sem ber að fullnægja vegna útgáfu hæfnisskírteina með tilliti til meðferðar björgunarfara og -báta

Sjómenn sem gefa á út hæfnisskírteini fyrir með tilliti til meðferðar björgunarfara skulu:

- a) vera að minnsta kosti 17 og hálfis árs;
- b) sanna fyrir stjórnslunni að þeir séu við góða heilsu;
- c) hafa að minnsta kosti 12 mánaða viðurkenndan starfsferil á sjó eða hafa sótt viðurkennt þjálfunarnámskeið og hafa að minnsta kosti níu mánaða viðurkenndan starfsferil á sjó;
- d) sanna fyrir stjórnslunni með prófi eða símati, sem fer fram meðan á viðurkenndu þjálfunarnámskeiði stendur, að þeir hafi þekkingu á efnisatriðum viðbætisins við þessa reglu;
- e) sýna með fullnægjandi hætti fyrir stjórnslunni með prófi eða símati, sem fer fram meðan á viðurkenndu þjálfunarnámskeiði stendur, að þeir séu færir um að:
  - i) íklæðast björgunarvesti á réttan hátt; stökkva með öruggum hætti í sjóinn úr tiltekinni hæð; komast úr sjónum um borð í björgunarfar í björgunarvesti;
  - ii) rétta við björgunarfar á hvolfi klæddir björgunarvesti;
  - iii) skilja áletranir á björgunarförum og -bátum um fjölda manna sem heimilt er að þeir flytji;
  - iv) gefa réttar skipanir um hvernig ber að setja út björgunarför og -báta og komast um borð í þá, yfirgefa skip og stjórna björgunarförum og -bátum og komast úr þeim;
  - v) undirbúa og sjósetja björgunarför og -báta með öruggum hætti og komast frá skipshlið með skjótum hætti;
  - vi) hlynna að slösuðum á meðan og eftir að skip er yfirgefið;
  - vii) róa og stýra, reisa mastur, vinda upp segl, hafa stjórn tök á báti undir seglum og stýra báti eftir áttavita;
  - viii) nota merkjabúnað, t.d. svifblys, handblys og reykmerki sem fljóta á vatni;
  - ix) nota fjarskiptabúnað til bjargar mannlífum;
  - x) íklæðast og nota flotgalla; nota varmaskjólubúnað.

VIÐBÆTUR VIÐ REGLU VI/1**Lágmarksþekking sem krafist er vegna útgáfu hæfnisskírteina með tilliti til meðferðar
björgunarfara**

1. Mismunandi neyðartilvik sem um getur verið að ræða, t.d. árekstur, eldsvoði, skipbrot.
2. Forsendur þess að komast af, meðal annars:
  - a) gildi þjálfunar og æfinga;
  - b) nauðsyn þess að vera búinn undir hvers kyns neyðarástand;
  - c) aðgerðir sem viðkomandi ber að grípa til ef hann er kallaður að björgunarförum og -bátum;
  - d) aðgerðir sem grípa ber til ef yfirgefa þarf skip;
  - e) aðgerðir sem grípa ber til eftir að í sjó er komið;
  - f) aðgerðir sem grípa ber til þegar um borð í björgunarfara eða -bát er komið;
  - g) helstu hættur sem stöðja að skipbrotsmönnum.
3. Sérstakar skyldur sem hverjum skipverja er ætlað að inna af hendi, eins og um getur í útköllumunarskránni, t.d. mismunurinn á útkallsmerkjum fyrir alla áhöfn að björgunarförum og að slökkvistöðvum.
4. Gerðir algengs björgunarbúnaðar um borð í skipum.
5. Smíði og útbúnaður björgunarfara, -báta og einstakra hluta af búnaði þeirra.
6. Sérstakir eiginleikar björgunarfara og -báta og aðstaða í þeim.
7. Mismunandi gerðir búnaðar til að setja út björgunarför og -báta.
8. Aðferðir við að setja út björgunarför og -báta í ólgusjó.
9. Aðgerðir sem grípa ber til eftir að skip hefur verið yfirgefið.
10. Stjórnþök björgunarfara og -báta í illviðrum.
11. Notkun fangalínu, rekakkeris og annars búnaðar.
12. Útdeiling matar og vatns um borð í björgunarförum.
13. Björgun með þyrlu.
14. Notkun búnaðar til skyndihjálpar og endurlífgunaraðferðir.
15. Fjarskiptabúnaður til bjargar mannlífum um borð í björgunarförum og -bátum, t.d. gervihnattaneyðarbaujur (EPIRB).
16. Áhrif af völdum ofkælingar og aðferðir til að koma í veg fyrir ofkælingu; notkun skjólyfirbreiðslu og skjólfatnaðar, t.d. flotgalla og varmaskjólubúnaðar.
17. Aðferðir við að gangsetja og meðhöndla vél björgunarfars eða -báts ásamt aukabúnaði og notkun meðfylgjandi slökkvitækis.
18. Notkun björgunar- og lífbáta við að safna björgunarförum saman og björgun skipbrotsmanna og manna úr sjón.
19. Lending björgunarfara og -báta.